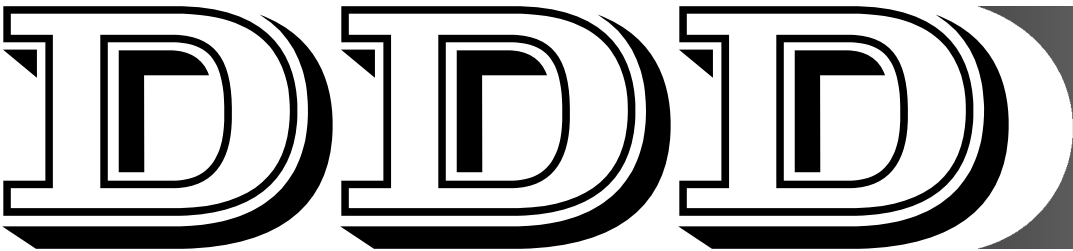

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī: **“LATVIEŠU TAUTAS IENAIDNIEKI! BRAUCIET MĀJĀS! PAŠMĀJU GLĒVUĻI, VĀRGUĻI UN NODEVĒJI, PAEJIET MALĀ!”**

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

Ceturtdiena
2002. gada 20.jūnijs

Nr. 5

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA “VIEDA” INFORMATĪVAIS BIĻETENS

www.latvians.lv/nmln

Latvieti, lasi pats un dod lasīt arī citiem!

Ārija KAZAKA

BIJUŠAM DRAUGAM

Visvaldim L.

Man zudis
Gods un visa cieņa,
Kas tagad pieder man,
Ja būšu es ar
Gardas kungu pazīstams.
Jo varbūt
Kāda dubļu pika,
Ko met uz viņu visi
Var arī trāpīt man.

2001.gada novembris

ZEMNIEKI GRIB
STRĀDĀT!

Tradicionāli tiek uzskatīts, ka zemi apstrādāt un saimniecību vadīt var tikai vīrietis, tomēr realitāte pierāda, ka arī sieviete var un grib būt zemes apsaimniekotāja. Ne tikai lauksaimniecībā, bet arī daudzās citās dzīves sfērās, kad šķiet, ka viss ir nolaiests tik tālu, ka nekas vairs nav līdzams, atrodas kāda uzņēmīga sieviete un “nostāda visu uz kājām”. Varbūt arī Latvijas lauksaimniecības atdzīvināšana būtu jāuztic sievietei. Uz sarunu par latviešu varēšanu un gribēšanu apstrādāt zemi, par Latvijas lauksaimniecības un tautsaimniecības kopumā attīstības izredzēm Eiropas Savienībā un ārpus tās, aicināju Bauskas rajona Lauksaimnieku apvienības priekšsēdētāju **Inesei Bartuševicu**.

INTERVIJA ▶ 6. lpp.

LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
RAKSTA KRIEVIJAS PREZIDENTAM
VLADIMIRAM PUTINAM

Laikraksta *DDD* 4.numurā publicējam Latvijas Nacionālās frontes vēstuli Amerikas prezidentam Džordžam Bušam. Šoreiz lasiet vēstuli Krievijas prezidentam **Vladimiram Putinam**. Latvijas Nacionālā fronte jau vairākkārt Latvijas valdībai mēģinājusi norādīt, ka Vladimirs Putins aicināja savus tautiešus no bijušajām PSRS republikām atgriezties Krievijā. Diemžēl Latvijas valdība vēl līdz šim brīdim neatsaucas šim aicinājumam.

VĒSTULE ▶ 5. lpp.

Ar katru zvanu jūs ziedosit vienu latu Latvijas Nacionālās frontes laikrakstam *DDD* Laikrakstu visērtāk var iegādāties Rēriha grāmatnīcās Čaka ielā 26 un Čaka ielā 50 kā arī no privātiem izplatītājiem

Zvaniet pa tālruni 9006789

Līga MUZIKANTE

2002.gada 7.jūnijā Latvijas Nacionālās frontes laikraksta *DDD* darbinieki viesojās Eiropas Minoritāšu jautājumu centra seminārā, kurš notika Jūrmalā. Kā dalībnieki tajā piedalījās Naturalizācijas pārvaldes priekšniece Eīzenija Aldermane, LR Tieslietu ministre Ingrida Labucka, Saeimas deputāts Boriss Cilēvičs, Latvijas cilvēktiesību komitejas izpildsekretārs Aleksejs Dimitrovs, Saeimas deputāts Antons Seiksts, Tieslietu ministrijas Sabiedrības integrācijas departamenta direktors Reinis Abolīņš un citi tamlīdzīgi ļaudis no Latvijas un Igaunijas. Seminārā tika lasīti referāti un diskutēts par jaunākajām izmaiņām Latvijas un Igaunijas likumdošanā minoritāšu jomā, par starptautisko minoritāšu standartu ieviešanas sasniegumiem un problēmām šajās valstīs, kā arī par bilingvālo izglītību Latvijā. Šī visa runāšana un lemšana risinājās tikai starp uzaicinātajām valsts amatpersonām. Kaut arī iepriekš noskaidrotā semināra gaita pielāva izteikties ne tikai delegātiem, bet arī viesiem, tomēr Latvijas Nacionālās frontes pārstāvju attieksme tika mērķtiecīgi ignorēta. Tāda nu ir mūsu “demokrātija”!

Semināra laikā ļoti spilgti

atklājās negodīgā, krāpnieciskā ideoloģija, kura pašreiz tiek uzspiesta latviešu tautai. Attiecīgie tautu apkrāpēji un paverdzinātāji ir izdomājuši sātanicisku politiku un nosaukuši to par “minoritāšu aizsardzību”. Ar psihotriku palīdzību, ar regulāru ideoloģijas paušanu masu saziņas līdzekļos cilvēkiem tiek kropļota domāšana un vērtību sistēma. Apzināti tiek ignorētas saimniektautas tiesības savā teritorijā un uzsvērtas “minoritāšu” intereses. Bet ja saimniektauta vēlas sevi aizstāvēt, tas tiek traktēts kā nedemokrātisks, nehumāns solis. Saimniektautām tiek iepotēta vainas apziņa par vēlēšanos valdīt savā zemē. Šī ideoloģija ir virzīta uz tautu sajukušānu, tāpat iznīdēšanu, jo tikai nācījas spēj pretoties krāpšanas plānam. Tāpēc ir tikušas izstrādātas cilvēktiesības, tās paceltas augstāk par tautu tiesībām. Bet tas ir strupceļš cilvēka tālākai attīstībai! Jo indivīds garīgi pilnveidojas tikai pakļaujot savas egoistiskās pašlabuma intereses tautas interesēm. To labi zina krāpnieki, kuri spēj valdīt tikai pār tumsopiem un neattīstītiem pašlabuma meklētājiem. Acīmredzot, vēsturē jau bijis šāds nelietīgs eksperiments, par kuru vēsta Bībele. Tā bija Bābele. Arī

Bābelē tika mākslīgi sadzītas kopā dažādas tautas, lai izveidotu beznacionālu cilvēku masu. Krāpšanai ir raksturīgi sagrozīt patiesību, melus pasniegt kā īstas, dievišķas vērtības. Arī tā saucamā integrācija un minoritāšu tiesību aizsardzība patiesībā kā tāds zīda pārsegs apslēpj Sātana ļauno viepli. Ne velti Sātānu sauc par visu melu tēvu, bet Kristus ir brīdinājis cilvēkus piesargāties tieši no tiem vilkiem jeb ļaundariem, kuri dievnamā ienāk avju drēbēs.

Katrai tautai ir jāattīstās savā etniskajā teritorijā. Tas ir Dieva un Dabas likums, kuru nedrīkst pārkāpt. To pārkāpjot, rodas neizbēgamas katastrofas, piemēram, kari. Nekrievnās ideoloģijas bukletīnā, kuru varēja iegūt minētajā seminārā, rakstīts: “Ar “integrāciju” saprot veselā veidošanos no sastāvdaļām, tām savstarpēji ietekmējot un papildinot citai citu.” Tie ir meli, jo integrācija nozīmē viena veselā daļu atkalapvienošanu, nevis jauna veidojuma rašanos. Nepareizi ir piemērot vārdu “integrācija”, apzīmējot, piemēram, latviešu tautai uzspiesto sadzīvošanu ar okupantiem. Tas ir noziegums, genocīds pret saimniektautu Latvijā! Turklāt minētajā bukletīnā ar nosaukumu “Desmit jautājumi par

sabiedrības integrāciju Latvijā” ir rakstīts: “Integrēta Latvijas sabiedrība apliecinās pilsoniskās identitātes noturību, neatgriezeniskumu. Tā būs sabiedrība, kurā visi cilvēki jūtīsies brīvi un kurā pilsoniskā līdzdalība tiks vērtēta augstāk par etnisko piederību.” Tātad – tā būs “latvkievu tauta”, nacionāls surogāts, ar kuru būs viegli manipulēt vadošajiem krāpniekiem. Atcerēsimies, kā Dievs iznīcina šādus pretfabiskus veidojumus. Atcerēsimies Bābeles torni!

Normāli, godīgi domājoši cilvēki saprot, ka pēc valsts okupācijas un kolonizācijas ir jānāk deokupācijai un dekolonizācijai. 4.maija režīma ideoloģija šo vienkāršo tiesiskumu ignorē, grāmatā “Sabiedrības integrācija Latvijā” (LR Naturalizācijas pārvalde, Rīga 2001) tiek paziņots: “Latvija nekad nav bijusi homogēna, etniski viendabīga valsts. Sabiedrībai jārekinās ar tagadnes situāciju un nākotnes perspektīvām. Bijušās PSRS pilsoņu – kuriem nav citas valsts pilsonības un kuri dzīvo Latvijā – vidū nav daudz tādu, kuri vēlas aizbraukt no Latvijas.” Jājautā: cik daudz bija tādu latviešu, kuri vēlējās, lai okupanti no PSRS šeit ierastos un apmestos uz dzīvi?

▶ 4. lpp.

PAR LATVIJAS ZEMES IZPĀRDOŠANU

Liene APINE

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietniece

Valsts ir ar apsargātām robežām noteikta teritorija, kuru apdzīvo viena pamattauta – saimniektauta (Latvijā tā ir latvieši) – un mazākumtautības, kurām saimniektauta ļauj uzturēties savā valstī, ar noteikumu, ka tās respektē saimniektautas intereses un gadsimtu garumā izveidoto kārtību.

Valsts ir teritorija, kur pamattautas valoda ir vienīgā Valsts valoda, kur visi nekustamie un lielākie kustamie īpašumi pieder saimniektautai. Tas nozīmē, ka valsts teritorijā – zeme pieder tikai un vienīgi saimniektautai, kura to nodot apstrādāšanai saviem pavasniekiem – gan pamatnācijas, Latvijas gadījumā, latviešiem, gan mazākumtautības pārstāvjiem (svešautiešiem, kuriem pirms Otrā pasaules kara Latvijā bija mazākumtautības pārstāvja statuss).

Pašlaik Latvijas politiskās elites prioritāte ir iestāšanās

Eiropas Savienībā. Lai iespējami drīz sasniegtu izvirzīto mērķi, valdība bez lieliem sirdsapziņas pārmetumiem piekāpjas ES un steidz nekaņējoties izpildīt visas izvirzītās prasības, radot lieliskus nosacījumus latviešu tautas paverdzināšanai un iznīcināšanai.

Viena no ES absurdažām prasībām ir *atļaut ārzemniekiem pirkt Latvijas zemi*. Tas, protams, nav tikai Latvijā radīts projekts, bet iespēlēts, kuru mūsu lētticīgie valsts vadītāji ir norījuši kā zivs āķi. Loģiski, ka neviens no ES brīnumu solītājiem, liela

bētu atstāt savu naudu Latvijā, viņam šī teritorija ar visiem tās iedzīvotājiem (lēto darbaspēku) ir jānopērk, lai varētu turpmāk “komandēt parādi”. 14.marta Saeimas sēdē kāds deputāts pareizi pateica: “ES nesubsidēs Latviju, jo neviena komerciāla struktūra – un ES ir komerciāla struktūra – neies subsidēt citas valsts saimniecību, jo neviens ES dalībvalsts ministrs – ne zemkopības, ne cits, nevarēs izskaidrot saviem vēlētajiem, kādēļ viņu nodokļu maksātāju nauda tiek izlietota kaut kādiem latviešiem, kaut kādā Latvijā.”

“Tauta ir mērķtiecīgi novesta nabadzībā, bezcerībā vēl kādreiz nodrošināt savu ģimeni, apstrādājot zemi. Cilvēkiem neatliek nekas cits, kā labprātīgi pārdoties verdzībā un priecāties par grašiem, ko ārzemnieks atmet latvietim par kalpošanu, par sevis pazemošanu.”

jiem “naudas maisiem” neinvestēs līdzekļus īpašumu attīstībā, kuri viņiem pašiem nepieder. To saprot pat īpaši neizglītots cilvēks. Tātad, lai ārzemnieks, ES investors gri-

Tas nozīmē, ka jābeidz lolot ilūzijas, ka Latvija, kļūstot par ES dalībvalsti, būs līdztiesīga lēmēja par ES notiekošajiem procesiem. Latvija kā valsts vairs nebūs, tas būs ti-

kai teritoriāls apzīmējums. Latvijas teritorija reāli piederēs nelatviešiem, kuri investēs nevis Latvijas, bet gan sava personīgā biznesa attīstībā.

ES rekomendācijas Latvijas valdībai, lai tā atļautu ārzemnieki brīvi iegādāties Latvijas zemi, ir viegli izskaidrojamas. **Eiropas Savienība grib garantijas, ka Latvija tiek neitralizēta kā lauksaimniecības produkcijas ražotāja un eksportētāja, ka Latvija patiesi kļūst par ES ražotās produkcijas noieta tirgu.** Eiropas Savienības interesēs ir iegūt kontroli pār Latvijas dabas estētiskajām un materiālajām bagātībām, taču pats galvenais – iegādājoties pietiekami daudz zemes, tiks iegūta kontrole pār Latvijas patiesajiem saimniekiem – latviešiem. Nevienam nav noslēpums, ka **globalizācijai var pretoties tikai tautas ar savu gara spēku. Tautas teritorijas nopirkšana ir drošs garants tautas pakļaušanai. Tā ir maskēta paverdzināšana.**

▶ 6. lpp.

Ārija KAZAKA

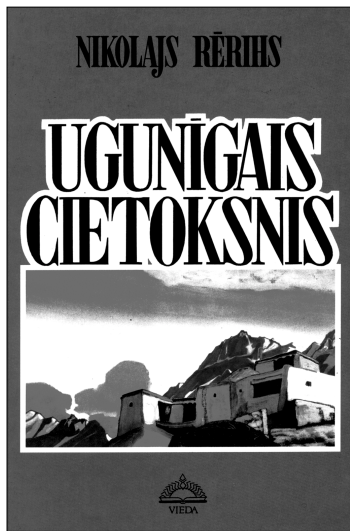
TAISNĪGAM
A.G.

Pār Tevi
Melnus melus
Lej.
Bet Tu
Paceltu galvu
Tālāk ej.
Jo par visu
Reiz samaksa
Tiks dota
Šeit pazemojums,
Tur
Goda rota!

2002.gada maijs

Nikolajs Rērihs

UGUNĪGAIS CIETOKSNIS

tuvinātu Jauno Laikmetu. Viņa darbi silda un iedrošina ikvienu drosmīgu, godīgu un nacionālu sirdi. Vērtēsim savu brīvības cīņu pēc šādiem augstākajiem taisnīguma kritērijiem. Tad saņemsim arī Dieva palīdzību!

Lūk, kā mūs uzrunā *Nikolajs Rērihs*: “Kultūras darbinieka darbs ir līdzīgs ārsta darbam. Īstens ārsts pazīst ne jau vienu slimību vien. Ārsts ne tikai glābj no tā, kas jau noticis, bet arī gudri paredz to, kas varētu notikt nākotnē. Ārsts ne tikai izārstē slimību, bet arī atveseļo visu dzīvi. Ārsts apmeklē visus pašus tumšākos pagrabus, lai palīdzētu tos padarīt gaišus un siltnus.” “Pasaulē ir lietas, kas pēc savas būtības nav pieļaujamas. Jebkurš zemiskums, jebkura piekāpšanās tumšajiem spēkiem ir tāds pats noziegums kā pašu tumšo spēku, postošo barbaru spēku darbība.” “Dažkārt cilvēki iestājas par mieru visā pasaulē, par visu baznīcu apvienošanos, par labestību, par cēlsirdību. Bet kāds gan miers ir iedomājams galvaskausa smaidam, ja pārstās pukstēt sirds un apdzisis ugunis! Un vai pseidolabestība neuzvilks bendes tērpu!” “Katra tauta vēlas atstāties un gūt panākumus sevis pilnveidošanā, citiem vārdiem sakot, darīt to, kālab dzīvojam zemes virsū. Un tumsonīgais patības jēdziens pārtaps sasnieguma varoņdarbā, ja radīsies izpratne, ka dzīvinošie jēdzieni – īstents nacionālisms un patiesa kultūra – tie ir savstarpēji nesaraujami saistīti pamati.” “Bazūnes skaņas sagrāva Jērikas mūrus. Kādas gan tumsas cietokšņus spētu noslaucīt kvēlojošu, kulturālu siržu saskaņā! Kādas gan dzīves problēmas tiktu viegli un brīvi atrisinātas. Un kāds gara un miesas līdzsvars pārņemtu cilvēci, atbrīvojot to no slimībām – gan miesīgām, gan garīgām.” “Taču tagad nežēlība pasaulē ir sasniegusi tādu pakāpi, ka aizrādījumi par gara kropļošanu un samaitāšanu tiks uzskatīti gluži vienkārši par sliktu toņa svētību.” “Ir īpaši plaši jāatver acis un modri jāskatās, lai uzietu visus postošos un demoralizējošos cēloņus.”

Laikraksts DDD

Izdevējs LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE

Reģ.Nr. 000702221

Norēķinu konts Hipotēku un zemes banka;

Konts: LVL – 1000-054029-001;

USD – 1000-054029-002

Galvenā redaktore Līga Muzikante

Redaktors vietniece Liene Apine

Adrese vēstulēm: Kalnciema iela 53, dz.6,

Rīga LV-1046

Tālrunis: 9006789 (ziedojumiem);

Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln

E-pasts: Inf@e-apollo.lv

Iespiests SIA “Tipogrāfija Ogrē”,

Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001

KAS NOTIEK LATVIEŠU PRĀTOS?

INTERVIJA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

Agnese ROZE

– Kā zināms, Mālinš ir apvienojies ar Osipovu.

– Mums ar viņiem bija pārrunas. Mēs uzsverām Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju par prioritātiem lai vienotos ar kādu citu organizāciju vai personu. Bet mālinieši-osipovieši ļoti viltīgi mēģināja šos mūsu ideālus atvirzīt otrādi plānā ar uzskatu: mēs esam sanākuši, lai atrastu kaut ko kopīgu, nevis meklētu atšķirības mūsu darbībā. Viņi mums piedāvāja: ja mēs nevaram vienoties par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju kā prioritāti, tad vienošimies par to, ko varam. Viņi aicināja cīnīties pret bagātnieku varu, pret plutokrātiju. Mēs neuzskatām, ka cīņa pret bagātnieku varu ir kaut kāds ideāls. Ideāls ir visai tautai būtiskais jautājums – brīvība un neatkarība. Mēs uz šo viltību neielaidāms. Varam iedomāties, ka arī trešās Atmodas sākumā kādiem politiskajiem spēkiem ir bijuši ļoti ideāli, bet tos ar viltu piemānīja: “Mēs esam sanākuši, lai izveidotu koalīciju, valdību, atradīsim punktus, uz kuriem vienoties, ja kādos jautājumos nevaram vienoties, tos atliksim. Nu, ko jūs par to deokupāciju un dekolonizāciju, sāksim visu privatizēsim (lasi apzagsim), kļūsim bagāti, tad varēsim arī dekolonizēt...” Mums ir ziņas, ka daži nacionāli domājoši jaunieši ir iekrituši šajos viltīgi izliktajos slazdos, jo sākuši runāt par vienošanos nebūtiskās lietās, būtiskās noliekot malā. Tomēr es uzskatu, ka šī Nacionāldemokrātiskā partija nav bīstama, osipovieši nav tik daudz ļauna izdarījuši latviešu tautai, cik mūsu valdošās partijas – Latvijas Ceļš, Tautas partija, TB/LNNK, Sociāldemokrāti un citas. Šīs partijas un to izveidotās līdzšinējās Saeimas un valdības tautu ir iedzinušas pilnīgā purvā. Zemnieki pat taisa pašnāvības. Osipovieši neko tādu nav izdarījuši.

– Krievu avīzē Mālinš ir nosaucis Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes locekles par sazombētām meitenēm.

– Mūsu stingriba un neloķamība šajos latviešu tautai svarīgajos jautājumos Mālinšam izraisīja tādu muļķīgu secinājumu. Bet ko es varu teikt par viņa prāta spējām? Viņš visu laiku katrā vārda galā atkārtoja tikai cīņu pret plutokrātiju un klārēja, ka galvenais ir āriešiem apvienoties. Īsti nevar saprast, kā tiem āriešiem jāapvienojas un kā viņš cīnīsies pret plutokrātiju. Bet mēs skaidri pateicām arī Osipovam, ka stingri pastāvam uz dekolonizācijas nepieciešamību, lai atbrīvotu latviešu tautu. Ja Osipovs pats ir okupants, viņš var cerēt saņemt Latvijas pavalstniecību tikai tad, ja tagad aktīvi sāks veicināt okupantu aizbraukšanu. Tas Mālinšam nepatīk, tāpēc viņš apsūkājās.

– Pagājušajā laikraksta numurā tika publicēta atklātā vēstule Visvaldim Lācim un komentāri.

– Visvaldim Lācim bija vēlti daži skarbi vārdi. Pazīstot šo situāciju, kāda ar viņu ir izveidojusies, es daudz kam varētu piekrist. Tomēr es gribu teikt, ka Latvijas Nacionālā fronte ir gatava atlikt malā

domstarpības un strādāt kopā pie Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas. Ja Visvaldis Lācis ir apdomājies un vēlas latviešu tautas brīvību, tad strādāsim kopā. Lai viņš neļaujas sevi pievilt visādiem glaimotājiem un liķiem, kuri šādā viedā mēģina mūs sašķelt. Ja ienaidnieki atrod patriotu rindās kādu godkāriģu, slavas kāru cilvēku, viņu sāk slavināt uz citu rēķina. Ja viņš padodas glaimiem, tas ir latviešu patriota necienīgi.

– Ari Nacionālo karavīru biedrības vadītājs Romanovskis ir rīkojies patriotam necienīgi, jo neiet 16.martā pie Brīvības pieminekļa tikai tāpēc vien, ka NATO tas var

tikai sev patīkamas domas un uzskatus. To apliecina arī Streipa radio raidījumi, kuros neļauj izteikties latviešu tautas patriotiem. Viņus nelaiz ēterā un domas tiek nekrietni komentētas. Par to liecināja arī kāds seminārs par minoritāšu jautājumiem, kuru rīkoja Naturalizācijas pārvalde kopā ar igauņiem. Šajā seminārā mēs nevarējām pat “muti atvērt”. Viņi negribēja dzirdēt taisnību. Demokrātijā “tautas varas” izpratnē mūsu valsti nav.

– Bieži mēs dzirdam lielu spriedelēšanu par jautājumu, kas ir norma. Dažas normas it kā esot jau novecojušas, tāpēc ir jānāk jaunām. Vai normas mainās līdz laikmetam?

– Nesen dzirdējām radio pārraidi par homoseksuālisma jautājumu, kurā piedalījās filozofe Skaidrīte Lasmane, psiholoģe Cihanoviča un mācītājs Guntis Dišlers. Filozofe Skaidrīte Lasmane stāstīja, ka normas mainās. Viņa paziņoja, ka dabiskā norma arī ar laiku mainoties. Tas ir aplami, jo dabiskais nemainās nekad! Dabiskais nozīmē atbilstošs Dievam. Dabiskā norma ir mūžīga norma, jo Dieva likumi ir mūžīgi un negrozāmi. Ja reiz Dievs ir uzskatījis par dabiskiem un normāliem dzimumsakariem tikai starp vīrieti un sievieti, tad šis dabiskais likums jeb norma nav maināma vai grozāma nekad. Dzīvība rodas tikai savienojoties vīrišķajam un sievišķajam.

Piekrītu, ka mainīties var sabiedrības normas. Sabiedrība var pieņemt savas normas.

nepatikt, taču ir galējība jeb ekstrēmisms. Tātad istie ekstrēmisti ir mūsu valsts vadītāji.

– Romanovskis ļāvās sevi pierunāt Krupņikovam, kurš visu laiku sēdēja Romanovskim blakus radio pārraidēs, mācot cienījamo leģionāru. Es personīgi zinu tikai vienu ebreju, kurš ļoti labi izturas pret latviešu tautu. Tas ir Naums Līfšics. Šobrīd viņš Latvijā nedzīvo un ir pat konfliktā ar šējenes ebrejiem. Arī ebrejs no ebreja atšķiras. Krupņikovam nerūp latviešu tautas intereses. Viņa darbība to pierāda. Ja kāds šaubās, lai pajautā, kāpēc viņš ir pret Latvijas dekolonizāciju. Ja Romanovskis to neredzēja un nesaprata, tad tas ir vienkārši nožēlojami. To neredz arī Repše, apvienojoties ar Krupņikovu. Ja Repšim patīk pretlatviskā Krupņikova darbība, viņš pats sevi ar to diskreditē. Šis ebrejs ir parakstījis arī skandalozo 30 “inteligentiņu” ēstuli “Garda pret Latviju”. Gudrs cilvēks tādu neparakstītu.

Latvija daudz iegūtu, ja aizstātu tādus gudreļus kā *krupņikovi, cilēviči, ždanokas, gilmani* u.c. komandējumā uz Izraēlu. Lai eksperimentē ar ebreju tautu, “integrējot” tajā 50% palestīniešu. Mēs pagaidīsim, paskatīsimies, kas no tā iznāks. Kamēr nebūs integrējuši palestīniešus, atpakaļ lai nerādās! Tā mēs ātri izmācīsim tos, kuri vēl latviešiem ļaunu. Vispār, kamēr ebreji šauj semītus palestīniešus, tātad reāli nodarbojas ar ekstrēmu antisemitismu, Vientāla centru un citas tamlīdzīgas organizācijas ir jāslēdz ciet, bet pašiem ebrejiem – jāklusē. Tiem, kas vēl nezina, paskaidrošu, ka pie semītu tautām pieder ne tikai ebreji, bet arī tās arābu tautas, kas apdzīvo reģionu ap Izraēlu. Lai ebreji nekad vairs neapvaino latviešus antisemitismā!

– Televīzijas raidījumā pie Dombura Nils Muižnieks par nepieciešamo attieksmi pret patriotiem izteicās: “Mēs par viņiem runāsim, bet viņiem runāt neļausim.”

– Tas pierāda, ka valdošais 4.maija režīms pieļauj paust

“Tautai ir tāda īpašība – ticēt populārām personām. Ja tās gvelž muļķības, tauta kļūst muļķa. Ja kāds nepopulārs cilvēks pateiks elementāru patiesību, kas visiem ir skaidra, bet populāra persona viņa teikto apšaubīs, tauta ticēs populārajam personai un kopā ar to degradēsies. Diemžēl tas jau tagad notiek ar mūsu tautu.”

Pareiza sabiedrība, tāda, kas virzās Dabas likumu ievērošanas, Dieva izziņāšanas, garīgas evolūcijas virzienā, savas normas maina uz augstāku kvalitāti. Sabiedriskās dzīves normām ir jābūt tādām, lai, mainot tās pakāpeniski uz augšu, sasniegtu Dieva jeb Dabas likuma noteikto ideālo normu. Attiecībā uz dzimumjautājumiem Dabas likuma ideālā norma ir: dzimumsakari attaisnojas tikai bērnu radīšanai, par ko Dievs apbalvo divus mīlošus cilvēkus ar balvu – mīlestību un baudu. Dzimumsakari vienīgi baidas iegūšanai nav attaisnojami. Sabiedrībai attīstoties, cilvēkiem pakāpeniski jātiecas pēc ideālās normas izpildes. Bet nekad nedrīkst mainīt pašu dabisko Dieva noteikto likumu!

– Kādas sabiedrības normas var tikt attiecinātas uz dzimumdzīvi?

– Mēs zinām, ka agrāk, kad cilvēce vēl bija neattīstīta, arī sabiedriskās dzīves normas attiecībā uz dzimumjautājumiem bija savādākas. Tad skaitījās normāli, ka spēcīgākais vīrietis, nogalinot sāncensi, iegūst sievieti, nogalinot citu sāncensi, iegūst vēl vienu sie-

vu utt. Par to pat nesodīja. Bet šīs normas pakāpeniski mainījās, līdz mūsdienās sabiedriskā norma ir precēties abpusējas mīlestības dēļ; pareizi ir tad, ja vīrietim ir viena sieva un sievietei – viens vīrs.

Kādreiz skolnieks jautāja Sokratam, cik bieži dzīvē drīkst būt kopā ar sievieti dzimumsakaros? Sokrats atbildēja, ka vienu reizi, lai radītu bērniņu. Skolnieks noskuma. Tad Sokrats teica: “Nu, labi – vienreiz gadā.” Skolnieks noskuma. “Vienreiz mēnesī.” Skolnieks noskuma. “Vienreiz nedēļā.” Skolnieks noskuma. “Nu, labi, tad vienreiz dienā.” Bet tad gan viņš teica, ka skolniekam labāk dzīvam gulties zārkā un nomirt uz vietas. Kāda šeit ir patiesība? Tas ir likums, ko zina augsti attīstīts garīgs cilvēks, ko zina augsti attīstīti indieši Jogi, – seksualā enerģija ir visas cilvēka garīgās enerģijas veidošanās pamats. Cilvēks iegūst gara spēku tikai pakāpeniski šo enerģiju savaldot un transmutējot jeb sublimējot augstākajā radošajā enerģijā. Skolnieks Sokratam vaicāja pēc ideālā stāvokļa, uz ko skolotājs arī atbildēja: tātad seksualā enerģija tiek tērēta tikai dzimuma turpināšanai. Ja ir stāvoklis, kad cilvēks dzīvo viens, praktizēdams šo augstāko Jogu, viņš vispār nestājas dzimumattiecībās, lai netērētu dievišķo enerģiju. Bet Joga atzīst, ka šādu stāvokli spēj sasniegt tikai gara giganti, kuri šo enerģiju spēj pārstrādāt. Šādu cilvēku ir maz. Pārējiem ir ieteikta aturība savu spēku robežās. Lūk, šīs normas tiek noteiktas atkarībā no cilvēka izaugsmes. Jo cilvēks garīgi attīstītāks, jo viņš retāk stājas dzimumsakaros, lai mazāk tērētu savu enerģiju. Sabiedrība

savas uzvedības normas nevar noteikt pēc izcilu cilvēku mērķa, jo tad v i d u s m ē r a cilvēks tās nespēs izpildīt. Nedrīkst arī mērīt pēc zemākā, jo tad arī vidusmēra cilvēks sāks degradēties. Pareizi būtu noteikt normu nedaudz augstāku par vidējo, lai nodrošinātu attīstību.

– Minētā radio raidījuma klausītāji uzdeva jautājumu, kā var atzīt homoseksualismu par normālu parādību, ja tas ir Dabas likumu pārkāpums. Psihologe atbildēja, ka Dabas likums nezina nevienas, jo tas neesot iespējams.

– Tos zina ikviens godīgs cilvēks. Lai zinātu Dabas likumus, nav jābūt pat augstskolas diplomam. Ja šī psiholoģe nav iemācījusies, tad kauns viņai! Tomēr Dabas likumu nezināšana neatbrīvo cilvēku no atbildības. Tātad vienīgais ceļš ir Dabas likumu izziņāšana un visu pārējo cilvēku radīto likumu pakļaušana tiem. Tikai tad cilvēku likumi var būt leģitīmi, tas ir, likumīgi jeb atbilstoši Dieva gribai.

– Vai homoseksualisms var kļūt par sabiedrības normu?

– Šāda nenormāla parādība nevar tikt atzīta par normu nekad! Ja homoseksualisms ir kādreiz ticis atzīts par normu,

KO DARA REPATRIĀCIJAS ATBALSTA GRUPA?

Deputātu grupas iedzīvotāju repatriācijas atbalstam uz etniskajām dzimtenēm priekšsēdētājam
Jurim Galerijam Vidiņam

A.god. J.G.Vidiņa kungs!

2001.gadā maija beigās, jūnija sākumā pēc “Tēvzemei un Brīvībai”/LNNK frakcijas deputātu ierosinājuma Jūsu vadībā tika izveidota deputātu grupa iedzīvotāju repatriācijas atbalstam uz etniskajām dzimtenēm. Kā liecina nosaukums, tad šīs grupas galvenais uzdevums ir valdības līmenī radīt apstākļus, kas būtu labvēlīgi Latvijā dzīvojošu nelegālo imigrantu – okupantu aizbraukšanai uz savām etniskajām dzimtenēm.

Grupas, kuras pamatu veido “Tēvzemei un Brīvībai”/LNNK frakcijas deputāti, izveidošana sākotnēji daudzos viesā cerības, ka beidzot ne tikai vienkāršie cilvēki, bet arī Saeimas deputāti, kuriem vēlējāji uzticējās, uzlabos latviešu tautas stāvokli savā Tēvzemē un iesaistīsies svētajā darbā – likvidēs okupācijas sekas un veiks Latvijas dekolonizā-

ciju. Tomēr šīs cerības līdz šim nav attaisnojušās. Iznemot atsevišķus gadījumus, kad deputāti no personiskajiem līdzekļiem palīdzēja dažām ģimenēm aizbraukt no Latvijas, neko būtisku Jūsu vadītā deputātu grupa iedzīvotāju repatriācijas atbalstam uz etniskajām dzimtenēm nav paveikusi.

Vēl vairāk. Laikā, kad “TB”/LNNK deputātiem ar darbiem būtu jāpierāda sava piederība it kā nacionālai partijai, jāatbalsta Latvijas dekolonizācija, t.i., tiesiskais akts, ko paredz dažādas starptautiskās konvencijas un normatīvie akti, Jūsu vadītā repatriācijas atbalsta grupa ir pārtraukusi savu darbību un, varētu pat teikt, bremsē latviešu patriotiskos centienus likvidēt Latvijā situāciju, kad latvieši ir tikai puse no visiem iedzīvotājiem. Bremsē tādā izpratnē, ka atsevišķi “TB”/LNNK un repatriācijas grupas deputāti norobežojas no LNF aktivitātēm, atbalsta Valsts drošības struktūru vērsanos gan pret aizsargiem, gan LNF va-

“Ja Latvijā būtu pieņemts DEKOLONIZĀCIJAS LIKUMS un, sadarbībā ar Krievijas valdību un citu valstu valdībām, tiktu izstrādāts Latvijā dzīvojošo nelegālo imigrantu repatriācijas plāns, tad pilnībā tiktu atrisināta Latvijas problēma ar okupantiem un daļēji tiktu līdzēts arī Krievijai ar trūkstošo darbaspēku.”

tas partija) darbošanās Jūsu vadītājā grupā nav nekādas jēgas. Patiesi, pūce koka dobumā lietderīgāk pavada laiku. Par to liecina arī šo deputātu veikums – *čiks*. Latvijas Nacionālā fronte apsola, ka darīs zināmu par šo deputātu nolaidīgo bezdarbību viņu vēlētajiem, ja šī grupa ar trīskāršu sparū neatjaunos savu darbību.

Kā Jums zināms, tad šā gada sākumā apgādā “Vieda” kļajā nāca grāmata “*Par Latvijas dekolonizāciju*”, kurā

ievietoti konkursam atsūtītie darbi, kā arī izstrādātais likumprojekts “Par Latvijas dekolonizāciju”. Šis likumprojekts tika iesniegts Valsts augstākajām amatpersonām un Saeimai pieņemšanai un realizācijai dzīvē. Diemžēl līdz šim vēl nav atradušies drosmīgi un latviešu tautas labā strādājoši deputāti, kuri ierosinātu likumprojekta galīgu izstrādāšanu un pieņemšanu Saeimā. LNF uzskata, ka tas būtu jādara Jūsu vadītās repatriācijas veicināšanas grupas deputātiem. Tādēļ aicinām Jums visdrīzākajā laikā pieņemt lēmumu virzīt šo likumprojektu tālāk pieņemšanai un informēt par darba gaitu arī LNF, kura pārstāv lielu daļu latviešu tautas – jūsu vēlētajus. Arī grāmatā “Tautu tiesības” paustās patiesības obligāti jāzina katram deputātam.

Tāpat LNF ir neizprotama Latvijas likumdevēja, t.i., Saeimaa klusēšana un nevē-

lēšanās izmantot pašreizējo situāciju Krievijā, lai veiksmīgi atrisinātu okupantu jeb nelegālo imigrantu aizbraukšanu no Latvijas. Kā Jums zināms, tad Krasnodaras apgabala gubernators Aleksandrs Tkačovs jau uzsācis nelegālo imigrantu deportācijas no sava apgabala, lai mierīgā ceļā atrisinātu briesošo etnisko konfliktu. Svētdien, 14.aprīlī Krievijas Sabiedriskās televīzijas raidījumā “Vremena” pusotru stundu žurnālista Poznera vadībā notika saruna par migrācijas un imigrācijas problēmām Krievijā, kurā piedalījās LNF priekšsēdētājs Aivars Garda, Krievijas migrācijas lietu ministrs Vladimirs Zorins un Aleksandrs Tkačovs. Pēc oficiāliem datiem Krievijā ir ļoti liels ieeceļotāju skaits kā rezultātā tiek izjaukts līdzsvars starp pamatiedzīvotājiem un ieeceļotājiem, kas savukārt rada etnisku spāpījumu. Tajā pašā laikā Krievijā trūkst apmēram pieci miljoni cilvēku – strādājošo. Ja Latvijā būtu pieņemts Dekolonizācijas likums un, sadarbībā ar Krievijas valdību un citu valstu valdībām, tiktu izstrādāts Latvijā dzīvojošo nelegālo imigrantu repatriāci-

jas plāns, tad pilnībā tiktu atrisināta Latvijas problēma ar okupantiem un daļēji tiktu līdzēts arī Krievijai ar trūkstošo darbaspēku.

Latvijas valdībai beidzot jāapstājas stihiskajā kustībā uz Eiropas Savienību un NATO un jārisina latviešu tautas izdzīvošanai svarīgi jautājumi – deokupācija un dekolonizācija. Lielie līdzekļi, kas atvēlēti integrācijas programmām, jānovirza dekolonizācijai. Tas būtu Jūsu vadītās Repatriācijas atbalsta grupas galvenais uzdevums, kuru, cerams, arī veiksit. LNF ir gatava palīdzēt šajā svētajā darbā. Tādēļ aicinām mūs informēt par nākošo Repatriācijas atbalsta grupas sēdi un iespējām tajā piedalīties arī LNF pārstāvjiem.

Pielikumā nosūtām Jums likumprojektu “Par Latvijas dekolonizāciju” un LNF deklarāciju un citus dokumentus, tajā skaitā arī vēstuli Krasnodaras gubernatoram A.Tkačovam.

Gaidīsim Jūsu atbildi iespējami drīz!

LNF priekšsēdētāja vietniece
Liene APINE

◀ tad šīs tautas un valstis ir gājušas bojā. To mēs zinām. Šādi sevi ir iznīcinājušas pat veselas civilizācijas. Dabas un visa Kosmosa likumi ir nemainīgi. Virietis drīkst seksuāli milēt sievieti un otrādi. Šīs abpusējās jūtas ļauj pasaulē nākt bērniņam. Tiklīdz sabiedrība nespēj saskatīt šo pamatlīkumu, ja notiek tā izmaiņšana, ieviešot nepareizas normas, tā ir patvarīga iejaukšanās cilvēka dabiskajā domāšanā, kas nozīmē sabiedrības bojāeju. Pederasti ir parazitāri, kas izsūc tautas un cilvēces dzīvības spēkus, pretim dodot vien to, ko spējīgi dot – savus puveklus.

– **Ja jau garīgi attīstīti cilvēki savalda savu seksuālo enerģiju, tad sanāk, ka katolu mācītāji ir visaugstāk attīstītākie?**

– Ja jautā, ko es domāju, tad man ir jāatzīst, ka šīs celiāds, kas jāievēro katoliem, ir pārāk stingrs. Daudzi no mūkiem un mācītājiem nav uz to gatavi. Cilvēku, kuri ir spējīgi atteikties no dzimumdzīves, ir ļoti maz. Šāda piespiedu dzīvošana vienatnē vairākus rada milzīgas problēmas, no kurām var rasties arī perversijas.

– **Kas ir labāk virietim – pārkāpt laulību ar citām sievietēm, vai nodzīvot mūžu, seksuāli dzīvojot ar vienu virietī?**

– Grēku smagumu izsver Dievs ar Cēloņu – seku jeb Taisnīguma likuma palīdzību. Ja ir jāizšķir, kas ir smagāk – dzīvot homoseksuālu dzīvi ar vienu partneri, vai arī būt normāli orientētam, bet pārkāpt laulību, tad salīdzinoši pirmais grēks tomēr būs pret dabiskāks, briesmīgāks. Laulības pārkāpējs pazemina sabiedriskās dzīves normas kvalitāti, kas, protams, ir slikti. Tomēr pazemināto kvalitāti cilvēks var sākt atkal celt arvien augstāk. Bet homoseksuālas attiecības nav kvalitātes pazemināšanās, bet gan deģenerācija. Homoseksuāli, īstenojot homoseksuālu dzimumaktu, savu enerģiju pārvērš puveklis. Tieši tāpēc filozofe Skaidrīte Lasmane varēja lietderīgi izmantot ētera laiku un pateikt patiesi prātīgi, atklāti un stingri saviem klausītājiem, ka sabiedrībai ir jānostājas pret šo patvarīgo,

nepareizo normu grozīšanu homoseksuālisma jautājumā, jo varēja just, ka filozofe ir pret homoseksuālismu.

– **Kāda ir mūsdienu filozofija?**

– Mūsdienās filozofi ir nevis īsteni filozofi, bet gan pasātvošās iekārtas, stāvokļa aprakstītāji jeb sulaiņi. Viņi tiek aicināti pastāstīt, kāda pašreiz ir pasaule. Īsta filozofija ir gudrības mīlestība jeb patiesības meklēšana. Pasaule pastāv tikai viena Griba – tā ir Dieva Griba. Īsta filozofa uzdevums ir šo gribu izziņāt, saprast un izjust, kā ir pareizi. Kad filozofs to ir izpratis caur sevi, viņam tas jāizstāsta pārējiem, lai viņi mācās. Mūsdienu filozofi ir aizrāvušies ar tā saucamo postmodernismu. Šis virziens deklarē, ka patiesību zināt nevar neviens, tāpēc jābūt viedokļiem. Katrs viedoklis ir vairāk vai mazāk pareizs, katram ir sava taisnība. Šī ir mežonīga apāmība. Filozofs, kurš saindējis ar postmodernismu, ir sabiedrībai zudis. Es gribu teikt ļoti stingri: ja šāds postmodernists māca augstskolās filozofiju, tad viņš par velti ēd valsts maizi, viņš ir liekēdis. Šāds cilvēks par savu stulbumu sapņem no valsts naudu un purgā cilvēku apziņas. Postmodernisms ir inde, kas tiek pasniegta kā patiesība. Tāpēc jau sabiedrība ir tik ļoti inficējusies ar šo “viedokļošanu”, un daudzi jau vairs neredz nekādu izeju uz patiesību un taisnību.

– **Tad jau sanāk, ka ir iespējams zināt patiesību, saprast, kāda rīcība ir pareiza?**

– Protams, ka ir iespējams. Taisnīgs un godīgs cilvēks jūt un zina, kādas domas un darbi ir pareizi. Kādreiz mums retoriski jautā: “Vai tad Garda iedomājas, ka viņš zina visu?” Uz to varu atbildēt, ka nekad neesmu iedomājies vai deklarējis, ka zinu visu. Tomēr varu pārliecināši apgalvot, ka tas, ko saku un daru, to es zinu. Jā, Dievs grib, lai Latvija atbrīvotos no okupantiem, bet visa cilvēce – no homoseksuālisma sērgas. Dieva Griba ir likums mums visiem. Kas ir

spējīgs, lai atspēko!

– **Par homoseksuāli it kā piedzīstot. Cilvēki dalties heteroseksuālos, homoseksuālos un biseksuālos.**

– Es varu piekrist, ka šis dalījums ir reālās situācijas atspoguļojums, bet nekādā gadījumā tā tam nav jābūt. Tad jau var teikt arī, ka cilvēki dalās sifilitiķos, mēra slimniekos utt. Arī šizofrēnija un alkoholisms var būt iedzimts gēnos. Homoseksuāli apgalvo, ka viņi tādi ir piedzimuši, tāpēc neko nevar darīt, nevajag viņiem pārnest. Iedzimts homoseksuālisms jau ir deģenerācija. Tomēr mēs jau arī viņiem nepārmetam, bet esam pret visu ie-

“Ja kāds nepopulārs cilvēks pateiks elementāru patiesību, kas visiem ir skaidra, bet populāra persona viņa teikto apšaubīs, tauta ticēs populārajai personai un kopā ar to degradēsies.”

dzimto slimību legalizēšanu un izplatību. Es neticu tiem gēnu ārstiem, arī psihiatriem, kuri pieņemusi lēmumu, ka homoseksuālisms nav slimība. Būtībā šādiem “ārstiem”, “psihiatriem” ir vajadzīga normāla psihiatra palīdzība. Homoseksuālisms ir briesmīga slimība, kas radusies no cilvēka morālās, tikumiskās un garīgās izlaidības. Šie cilvēki jau iepriekšējās dzīvēs ir bijuši baisi Dieva zaimotāji un briesmoņi. Ja mums Dievs atklātu, ko šie briesmoņi ir darījuši iepriekšējās dzīvēs, mēs no šausmām sastingtu. Tāpēc Taisnīguma likums viņus arī šādi soda.

– **Kādēļ, jūsuprāt, tieši psihologi, psihiatri, kuriem būtu jā rūpējas par tautas psihi veselību, par tautas dvēseles kvalitāti, visvairāk palīdz to samaitāt?**

– Es domāju, ka tā visa sākums ir bijusi kāda mērķtiecīga jauna griba, kas ievirzījusi šos cilvēkus absolūti aplamā domāšanas virzienā. Tas arī ir ļāvis pieņemt uzskatu, ka homoseksuālisms ir normāls. Vēlāk, kad jau tas tiek padarīts par sabiedrības normu, psihiatri, medicīnas studentu paaudze jau tiek gatavoti šajā virzienā. Tā pakāpeniski tiek sagrauta veselīga uztvere. Arī mūsu prezidente

ir psiholoģe, ar ko viņa pati lielās. Tā kā prezidentē neuzstājas pret pederastiju, jāsecina, ka viņa to atbalsta.

– **Ļoti daudz pederastu, arī lesbieši ir izplatīti tieši tā sauktās radošās intelligences aprindās. Kāpēc?**

– Šī parādība norāda uz mākslas un pašu mākslinieku personību degradāciju. Neviens izcils mākslinieks nevar būt homoseksuāls. Paši pederasti izdomā un apvairo dīzeņus māksliniekus, piemēram, Leonardo da Vinči, šajās neiedomājamajās perversijās. Tas ir pederastu paņēmiens mākslinieku nomelnošanai, lai attaisnotu savu parazitējošo eksistenci.

– **Radošā intelligences neiesaistās arī Latvijas dekolonizācijas risināšanā. Vai šeit meklēt kādas paralēles?**

– Noteikti! Ja, piemēram, filozofs nezina, ka katrai tautai ir jādzīvo savā zemē, ka katrai tautai ir nepieciešama brīvība, ja viņš to nemāca saviem studentiem, tad tāds filozofs ir degradants, liekēdis, parazīts. Tas pats attiecas arī uz valstsvīriem, ārstiem utt. Bet, ja ir kāds normāls filozofs, psihologs, ārsts, mākslinieks, lai atsaucas no pieskāks! Ir pēdējais brīdis sākt kaut ko reāli darīt! Tautai ir tāda īpašība – ticēt populārām personām. Ja tās gvelž mulķības, tauta kļūst mulķa. Ja kāds nepopulārs cilvēks pateiks elementāru patiesību, kas visiem ir skaidra, bet populāra persona viņa teikto apšaubīs, tauta ticēs populārajai personai un kopā ar to degradēsies. Diemžēl tas jau tagad notiek ar mūsu tautu.

– **Pēdējās dienās Latvijas televīzijā mēs esam redzējuši gan pederastu pastiprinātu aktivizēšanu, gan rubikiešu, ždanokiešu, jurkāniešu sarosīšanos. Manuprāt, šīs abas grupas apdraud latviešu tautas un valsts drošību.**

– Pilnīgi pareizi, apdraud un pat ļoti. Bēdīgi, ka mūsu politiķi un drošības dienesti to nesaprot. Homoseksuālisma vīruss apdraud tautas garīgo veselību: ja cilvēks homoseksuālismu uzskata par līdzāspastāvēt un attīstīties

cienīgu parādību, viņš jau ir jucis. Jautāju kādam drošības dienesta darbiniekam, vai bakterioloģiskie ieroči apdraud valsts drošību, viņš atbildēja – jā, bet tajā pašā laikā ir grūti saprast, ka homoseksuālisms ir vēl bīstamāks tumsas ierocis. Pederasti nekaunīgi dodas uzbrukumā garīgi un fiziski veselajai sabiedrības daļai, to samaitājot. Rubikieši, savukārt, raugas pie varas... Vai tiešām drošības dienesti nesaprot, ka tādā veidā latviešu tauta pazaudēs arī pēdējās brīvības drupačās, kuras palikušas no līdzšinējo tā saucamo “nacionālu valdību un deputātu” darbošanās? Vienā jautājumā ždanokiešiem ir taisnība, sakot, ka visvairāk ļaunuma savai tautai ir izdarījuši pie varas esošie latviešu prezidenti, ministri, deputāti. Demokrātija Latvijā ir latviešu tautas vara jeb diktatūra savā etniskajā dzimtenē; demokrātija Vācijā, Francijā, Anglijā ir vācu, franču, angļu tautas vara. Aizsargāt Satversmi nozīmē aizsargāt latviešus un citus likumīgos pavalstniekus, vai ne tā? Drošības dienestiem būtu pirmajiem jāizprot, ka tā saucamā demokrātija, kuras aizsegā pie varas var nonākt un jau ir nonākuši deputāti, kurus ievēlējuši naturalizēti okupanti, un “demokrātiski” nobalsot par otras valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai un citiem antilativiskiem pasākumiem, ir lamatas mulķiem. Vai tiešām tik grūti aptvert, ka vienīgi pie varas esošo spēku pašu veikta dekolonizācija var izsist pamatu rubikiešiem? Vai tiešām Rīgas Domes piemērs nav neko iemācījis?

Ja man jautātu šodien, par kuru partiju kārtīgam latvietim vajadzētu balsot, es atbildētu, ka šādas parijas nav. Mulķīgi cerēt uz Repši. Viņš diemžēl neko nav darījis latviešu tautas labā jau kā Latvijas Bankas prezidents, kāpēc lai to darītu tagad? Vēlēšanu boikots dotajā situācijā, iespējams, būtu visefektīvākais solis. Tas būtu tautas splāviens “sejā” valsts prezidentei, Saeimai un valdībai par īstenoto pretlatvisko politiku. Taču, ja būs kāda partija, par kuru ir vērts balsot, Latvijas Nacionālā fronte šo savu attieksmi varētu mainīt. ❖

Ārija KAZAKA

NODEVĒJAM

Katram
Savs Jūda
Ir dots.
Tas nav
Nekāds sods,
Bet gan gods.
Jo lielāks Jūda
Un vairāk
Sudraba graši
Skan,
Jo lielāka
Vērtība
Tev un
Man.

2002.gada maijs

**HOMOSEKSUĀLISMS
IR ĀRSTĒJAMS.
JĀRADA IESPĒJAS
TO DARĪT!**

Homoseksuālisma izārstēšanas pierādījumu 16.jūnijā LTV 2 un Latvijas radio apliecināja cilvēks, kurš ir uzeicis šo drausmīgo gara slimību. Latvijā ir aizsākusi darbību kristīga kustība, kura var sniegt garīgu atbalstu un palīdzēt izārstēt tiem homoseksuālistiem, alkoholiķiem, narkomāniem un citiem kādas atkarības nomāktajiem, kuri to patiesi vēlas. **Publicējam kustības EFATA kontakttālruni:**

9138841

Veselie latvieši, mūsu pienākums ir pieprasīt, lai homoseksuālisti ārstētos, nevis ar savu sātanisko propagandu deģenerētu mūsu tautu! Saglabāiet šo tālruni un uzstājiet, lai visi jums zināmie homoseksuālisti meklētu palīdzību! Pieprasīsim no Dzintra Kolāta, lai viņš vai nu piespiež Streipu ārstēt savu slimo dvēseli, garu un ķermeni, vai arī atlaiž šo sātanismu propagandētāju no darba!

2002. gada 20.jūnijā

BĀBELES TORNIS LATVIJĀ

◀ 1. lpp.

Arī zagļi nevēlas atdot nozagto mantu, tomēr taisnīgums pieprasa novērst zagšanas sekas. Tieši tāpat ir ar okupantiem, kuri ir nozagusi latviešu tautas dzīves telpu. Mūsu pienākums ir pieprasīt un panākt, lai viņi to atdod un brauc projām. Bet krāpnieciskais 4.maija režīms ar savu nelietīgo, demagoģisko ideoloģiju šo tiesiskumu sagroza, uzņemdamies atbildību par latviešu tautas mērķtiecīgu iznīdēšanu, piespiežot samierināties un rēķināties ar okupantu klātbūtni. Tas ir smags kriminālnoziedzums, genocīds pret mūsu tautu, kura neželība daudzreiz pārsniedz holokaustu. Ebreji tika iznīcināti fiziski, bet latvieši tiek iznīcināti ne tikai fiziski ar nabadzības ieroci, bet tieši garīgi – ar demagoģijas, demoralizēšanas, vērtību sagrozīšanas papēmieniem. Fiziski cietusi tauta spēj atjaunoties itin drīz, garīgi iznīcināta tauta – nekad! Viens no demagoģiskajiem, krāpnieciskajiem papēmieniem ir veselīgi domājošos, ideoloģijas neaptumšotos prātus nosaukt par muļķiem, par nedemokrātiski orientētiem radikāļiem, ekstrēmistiem. Naturalizācijas pārvaldes izdotajā krājumā par integrāciju rakstīts: “Jāapzinās, ka ir tādi sabiedrības slāņi un cilvēku paaudzes, kam vecuma, nepietiekamas izglītības vai kādu citu apstākļu dēļ būs grūti iekļauties integrācijas procesos, kas nespēs saskatīt savu vietu vienotā Latvijas sabiedrībā. Integrācijā, šķiet, veiksmīgāk iekļausies jauni un izglītoti cilvēki, jo viņi ir atvērtāki kontaktiem un vairāk orientēti uz demokrātiskām vērtībām.” Var jau būt, ka cilvēkiem ar zemāku izglītības līmeni šobrīd ir vienkāršāk izprast taisnību. Bet tas varētu būt tikai tāpēc, ka augstskolās, gluži tāpat kā padomju gados, trīs ceturtdaļas no mācību programmas ir virzītas uz studenta psihi evirzīšanu valdošā režīma ideoloģijas labā. Augstskolās tiek audzināti mankurti! Šā iemesla dēļ es neturpinu mācības Kultūras akadēmijā, lai arī manas sekmes ļauj studēt budžeta grupā, tātad pa velti. Es nevēlos “nosist laiku” Pēterā Laķa vadītajā pretlatviskā, nekulturālajā gaisotnē.

Atgriežoties pie Jūrmalā notikušā semināra par integrāciju un minoritāšu tiesībām, piedāvāju lasītājiem iespēju ieskatīties psiholoģiskajos papēmienos, kurus izmanto latviešu tautas nīdēji savu interešu realizēšanai. Visa semināra gaitā pārstāvji no mūsu laikraksta iesniedza tiešus jautājumus klātesošajiem dalībniekiem, bet viņi neatbildēja. Piemēram, es iesniedzu etnopētniekam Leo Ribinam jautājumu: “Vai par pilntiesīgu Latvijas minoritāti ir saucami okupanti, kuri ieradusies Latvijas okupācijas gados no okupētājvalsts teritorijās, pārkāpjot 1949. gada Ženēvas konvenciju?” Ribins būtu atbildējis uz manu jautājumu, taču semināra vadītājs, igauņis, Eiropas Minoritāšu jautājumu centra vecākais pētnieks Prits Jerve viņam to neatļāva. Smējies vai raudī, bet tā ir patiesība! Arī pārējie mūsu jautājumi un komentāri tika ignorēti līdzīgā veidā.

Semināra kafijas pauzē sarunājos ar skandalozo Eiženiņu Aldermani un Tieslietu ministrijas pārstāvi Reini Āboltiņu, kurš ar lepnumu publiski sevi nosauca par minoritāšu tiesību entuziastu.

Pirms mūsu sarunas **Eiženiņa Aldermane** pārējiem melnās ideoloģijas paudējiem un lēmējiem paziņoja, ka latviešu patriotu uzdotais jautājums, kā latviešu tauta var sevi integrēt gandrīz pusi no sava skaita svešas tautas pārstāvjus, esot provokatīvs. Lai tiktu maskēta krāpšana, dažādi “integrācijas entuziasti”, ir izdomājuši, ka integrācija nozīmē miermīlīgu latviešu tautas sadzīvošanu ar svešajām tautām savas valsts teritorijā. Bet tas ir absurds, jo latvieši nevar sadzīvot ar naidīgi, pretlatviski noskaņotiem okupantiem.

– **Aldermanes kundze, kā jūs paskaidrotu savu izteicienu, ka jautājums par latviešu tautas nespēju sevi integrēt tādu okupantu daudzumu, ir provokatīvs?**

– Absolūti provokatīvs! Valsts programma par to nerunā. Cilvēks ir atsevišķa persona, ja viņš uzdrošinās tā interpretēt šo programmu, tas nozīmē, ka viņš provocē sabiedrību.

– **Bet kā var saukt par minoritāti, ar kuru tagad latviešiem būtu jāintegrējas, nelegālos imigrantus, kuri rusifikācijas nolūkā Latvijā ir ieplūdināti pretēji 1949.gada Ženēvas konvencijai okupētajā teritorijā no okupētājvalsts? Tātad šis pūlis šeit atrodas prettiesiski, pretlikumīgi. Kādēļ netiek veikta dekolonizācija, okupantu repatriācija, bet gan latviešu tautai tiek likts ar viņiem “integrēties” un visa politika tiek vērsta šajā virzienā?**

– Pirmkārt, latviešu tautai nekas netiek likts darīt.

– **Tiek gan!**

– Nu tad, lūdzu, nocitējiet.

– **Šis seminārs vai konference ir tam pierādījums!**

– Nu, tā ir jūsu interpretācija... Šī konference absolūti nav tajā virzienā vērsta...

– **Tā nav mana interpretācija. Es balstos uz veselīgo saprātu un reālās situācijas analīzi. Vēsturiski neviena tauta nav saglabājusies pie nosacījumiem, ka ir tikai puse savā etniskajā teritorijā, savā valstī. Šī konference taču nav vērsta Latvija dekolonizācijas virzienā?**

– Ziniet, uz jūsu jautājumiem ir neiespējami atbildēt. Tāpēc, ka tā ir jūsu pārliecība, jūsu interpretācija. Ja es mēģinātu atbildēt, tā būtu bezjēdzīga rīcība. Es nepiekrītu vispār jautājuma nostādījumam. Nav tādu uzstādījumu vispār Latvijā. Ja es mēģinātu jūs pārliecināt, nu, ziniet, tas ir tā, kā runātu kurlais ar mēmo. Jums ir savs uzstādījums, ar kuru jūs esat atnākusi, es vados no reālās situācijas Latvijā un no Latvija pieņemtajiem tiesību aktiem. Naturalizācijas process ir valsts politika, tātad tā nav pretvalstsiska darbība, to nosaka likumi.

– **Šāda valsts politika ir**

virzīta nepareizā virzienā!

– Nu, jūs redzat, ka valsts politika ir virzīta nepareizā virzienā, bet es redzu, ka tā ir virzīta pareizā virzienā.

– **Bet vai jūs saprotat, ka latviešu tauta nekad nesamierināsies ar šādu valsts politiku, kas ir vērsta pret saimniektautas interesēm Latvijā? Šāda valsts politika ir latviešu tautas bojāejas veicinoša, un latviešu tauta to nepieļaus! Būtībā šī politika ir “bumba ar laika degli”.**

– Kas jums vai man ir devis tiesības teikt: latviešu tautā? Jūs esat viena persona ar savu viedokli, es arī esmu viena persona ar savu viedokli. Kas jums vai man ir devis tiesības runāt visas latviešu tautas vārdā?

Šāds Bābeles torņa attēlojums grezno ideoloģiskā bukleta “Desmit jautājumi par sabiedrības integrāciju Latvijā” vāku.

– Šīs tiesības esmu devusi sev pati. Tieši tāpēc, ka aizstāvu savu tautu un mani nav mirusi tautiskā apziņa atšķirībā no deģenerētiem individiem, kuri nespēj izprast notiekošos procesus un nespēj just līdzīgu savai tautai, cīnoties pret tās bojāeju. Tikai nelietis vai deģenerāts var darboties pret savu tautu!

– Vai jūs, jaunkundz, vispār zināt, daudzu šo cilvēku, kas sēž ap šo galdu, biogrāfijas? Jūs runājat par to, ko jums ir devusi jūsu iekšējā... Es ar visu savu dzimtu esmu izgājuši tādām šausmām cauri, kurās jūs sapņos neesat redzējuši... Kādas tiesības jums ir uzskatīt, ka tikai man vai jums ir taisnība? Nekad ne jums, ne man nebūs galīgās taisnības. Taisnība ir kaut kur vidū... Tā ir katra individuāla cilvēka rīcība un attieksme pret valsti, kurā viņš dzīvo.

– **Acimredzot, jūs esat piemirsusi vienkāršo patiesību, ka tauta var pilnvērtīgi attīstīties tikai savā etniskajā dzimtenē, nevis parazitējot uz kādas citas tautas rēķina. Latvieši šobrīd savā etniskajā dzimtenē, vienīgajā likumīgajā teritorijā uz Zemes, ir nopietni apdraudēti. Tieši tāpēc taisnība nav kaut kur pa vidu, bet gan ļoti konkrēta – mums ir jāstrādā pie latviešu tautas glābšanas, nevis pazudināšanas programmas. Tas nozīmē, ja ir izdarīta vēsturiska netaisnība,**

pārestība, noziegums pret latviešu tautu – Latvijas okupācija un kolonizācija, – tad ir jābūt arī taisnīgam pretējam procesam – deokupācijai un dekolonizācijai. Un ja jūs esat tik ļoti cietusi no okupētājvaras, tad tieši jums būtu jācinās pirmajās rindās!

– Es varu teikt tikai vienu – ejiet politikā! Ejiet politikā! Ejiet politikā!

– **Bet tas jau nav politisks, bet gan tiesisks jautājums.**

– Nē, pamatā politisks. Ejiet politikā, dabūsiēt politisko triebīni un varēsiet runāt.

– **Bet mans jautājums jau ir, kādēļ jūs neaizstāvat latviešu tautu?**

– Es neaizstāvu latviešu tautu? Ziniet

jās un dekolonizācijas jautājums, bet gan latviešiem tiek spiests integrēties ar okupantiem? Kādēļ notiek šāda 1918.gada 18.novembra republikas pavalsnieku un viņu pēcnācēju interešu diskriminācija?

– Principā jūs neatzīstat šobrīd spēkā esošo Latvijas Republikas pilsonības likumu?

– **Jā, šis likums ir nepareizs, jo tas ir likumīgo Latvijas pavalstnieku diskriminējošs.**

– Šis jautājums jau pietiekami kompetenti tika atrisināts jau tajā laikā, kad tika apspriests, kam atjaunotajā neatkarīgajā Latvijā piešķirt pilsonību un politiskās tiesības izvēlēties tautas priekšstāvjus, kuri pēc tam pieņem likumus. Tādēļ es neuzskatu, ka pavalstnieki tiktu diskriminēti. Visām personām ir vienādas tiesības un pienākumi.

– **Bet kāpēc nelegāliem imigrantiem, kuri šeit ir ieplūdināti no okupētājvalsts teritorijas okupācijas gados, tiek piešķirta pilsonība kā pilntiesīgai Latvijas minoritātei?**

– Es zinu, ka jūs atsauciaties uz Ženēvas konvenciju. Es zinu, ka arī atsevišķi deputāti uz to ir atsaukušies, pēc manām sajūtām neizprotot un neizlasījuši šo konvenciju. Kad šī konvencija tika pieņemta un kad notika Latvijas okupācija?

– **Konkrētā konvencija datējas ar 1949.gadu. Latvijas okupācija notika jau pirms tam, taču nelegālo imigrantu vairums Latvijā ieradās tieši pēc 1949.gada.**

– Jā, bet es neesmu pārliecināts, ka jums ir argumenti par to, ka tie bija nelegālie imigranti. Jo... Istenībā jūs varat pajautāt Jurim Bojāram.

– **Bet kādu statusu tad šie cilvēki vēl varētu iegūt? Ja nu vienīgi – okupanti. Bet okupanti jau ir nelegālie imigranti, jo viņi nelikumīgas, nelegālas imigrācijas rezultātā ir okupējuši jeb aizņēmuši svešas tautas teritoriju.**

– Labi, man būs tūlīt vēl viens jautājums... Ja jūs uzskatāt, ka iedzīvotāju pārvietošanās un migrācijas procesi, kas notika no 1940.gada 17.jūnija līdz 1991.gada 21.augustam, nozīmēja 1949. gada Ženēvas konvencijas pārkāpšanu, jums ir visas iespējas Savtversmē noteiktajā kārtībā iesniegt likumdošanas iniciatīvu, lai pieņemtu kaut kādas tiesības.

– **Bet ir jau izstrādāts arī likumprojekts par Latvijas dekolonizāciju.**

– Parlamentā ir pārstāvēts pietiekami plašs partiju spektrs, jūs varat izvēlēties, kurai no tām uzticēt šo atbildīgo uzdevumu.

– **Bet kāda ir jūsu personīgā nostāja pret Latvijas dekolonizāciju?**

– Es personīgi neuzskatu, ka... Nē, man tomēr ir pretjautājums. Vai jūs esat bijusi kādreiz kara skartā teritorijā? Vai jūs zināt, kāpēc Dienvidslāvijā izcēlās karš?

– **Bet kāpēc jūs neatbildat ne uz vienu jautājumu? Kāpēc ir tādi demagoģiski pretjautājumi? Atbildiet kaut vai uz šo: vai**

dekolonizācija un deokupācija ir tiesisks akts?

– Dekolonizācija un deokupācija? Tie nav... Tā ir faktiskā procedūra, ja jūs to interpretējat kā imigrāciju... Bet kas tajā likumprojektā par Latvijas dekolonizāciju ir iekšā?

– **Būtu bijis pēdējais laiks to izlasīt. Likumprojekts ir publicēts grāmatā “Par Latvijas dekolonizāciju”, kuru visērtāk varat iegādāties Rēriha un “Valtera un Rapas” grāmatnīcās.**

– Nē, nu, es jums ieteiktu izlasīt vispārējo cilvēktiesību deklarāciju!

– **Bet jūs atbildiet uz manu jautājumu! Vai okupācijas seku likvidēšana ir tiesisks akts, tiesiska un obligāta procedūra pēc okupācijas?**

– Labi, es jums paskaidrošu, kur ir šī lieliskā kļūda. Ženēvas konvencijas tika pieņemtas tā iemesla dēļ, lai nepieļautu, ka bruņota konflikta laikā pārvietotās personas paliktu okupētajās teritorijās un ka okupēto valstu iedzīvotāji, kuri pārvietoti uz okupētājvalsts teritoriju, nespētu atgriezties savā mītnes valstī. Ženēvas konvencijās runa ir par bruņotiem konfliktiem. Vai Latvijā 1949.gadā notika bruņoti konflikti. Vai sods ir piemērojams retrospektīvi? Nav!

– **Noziegumiem, kuri izdarīti okupācijas laikā, genocīdam pret kādu tautu nav noilguma. Turklāt konkrētā Ženēvas konvencija neattiecas tikai uz bruņoto konfliktu norises laiku. Par Baltijas valstu okupāciju un kolonizāciju runā arī citi Eiropā pieņemti starptautiski dokumenti, norādot uz notiekošo genocīdu pret mūsu tautu. Pat ja nebūtu neviena šāda dokumenta, tomēr noziegums būtu acīmredzams un novēršams. Latvijā vēl aizvien atrodas okupētājvalsts civiliedzīvotāji, tādējādi genocīds vēl aizvien turpinās. Visa šī te Latvijā notiekošā “integrācija” notiek ar Eiropas Savienības svētību. Vai Eiropas Savienība ir pret tiesiskumu, kas paredz Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?**

– Ja mēs atgriežamies pie starptautisko tiesību principiem un uzskatām, ka tos nevar piemērot ar retroaktīvu spēku, tad nav argumentu, uz kuriem jums balstīties. Latvijā var pieņemt savu likumdošanu, bet es neesmu parlamenta deputāts.

– **Vai jūs atbalstītu likumu “Par Latvijas dekolonizāciju”?**

– Es nevaru paust kaut kādu viedokli, jo šajā konkrētajā gadījumā es pārstāvu izpildinstitūciju un departamentu.

– **Tātad šīs instances ir pret Latvijas dekolonizāciju?**

– Tā ir jūsu interpretācija. Jūs nezināt, ko es personīgi domāju.

– **Bet tāpēc jau es jautāju, bet jūs ne uz vienu jautājumu neesat atbildējis.**

– Jebkurš mans izteiciens tiek pasniegts kā amatpersonas teiktais, tādēļ es nevaru oficiālai politikai... es nevaru interpretēt. ❖

LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE

RAKSTA *KRIEVIJAS* PREZIDENTAM VLADIMIRAM PUTINAM

◄ 1. lpp.

Augsti godātais prezidenta kungs!

Neviens neapšaubu faktu, ka 1940.gada 17.jūnijā PSRS karaspēks iebruka Latvijas teritorijā, ka PSRS okupēja un vēlāk nelikumīgi anektēja Latviju PSRS sastāvā, atņemot Latvijai un pievienojot Krievijas Federācijai Latvijas teritoriju – Abrenes apriņķi, un zvēriski izturējās pret latviešu tautu, izdarot divas masveidīgas necilvēcīgas latviešu deportācijas 1941. un 1949.gadā. Tādējādi PSRS vienpusēji un bez pamata lauza Latvijas un Krievijas 1920.gada 11.augusta līgumu, kura 2.pants noteica:

“Izejot no Krievijas Sociālistiskās Federatīvās Padomju Republikas pasludinātām visu tautu tiesībām uz brīvu pašnoteikšanos, neizņemot pat pilnīgu atdalīšanos no valsts, kuras sastāvā viņas ietilpst, un ievērojot Latvijas tautas noteikti izsacīto gribu uz patstāvīgu valsts dzīvi, Krievija bez ierunām atzīst Latvijas valsts neatkarību, patstāvību un suverenitāti un labprātīgi un uz mūžīgiem laikiem atsakās no visām suverēnām tiesībām, kuras piederēja Krievijai attiecībā uz Latvijas tautu un zemi, kā uz bijušās valsts tiesiskās iekārtas, tā arī uz starptautisko līgumu pamata, kuri šie aprādītā nozīmē zaudē savu spēku uz nākošiem laikiem. No agrākās piederības pie Krievijas Latvijas tautai un zemei neizceļas nekādas saistības attiecībā uz Krieviju.”

Visai pasaules sabiedrībai ir zināms, ka pirms tam 1939.gada 23.augustā PSRS ar fašistisko Vāciju parakstīja apkaunojošo Miera līgumu un slepeno Molotova-Ribentropa papildprotokolu, kurā Latvijas okupācija faktiski bija paredzēta.

Padomju Savienības nodarījums pret Latviju un latviešu tautu pēc Starptautiskā kara tribunāla statūtu 6.panta kvalificējams kā noziegums pret cilvēci, citiem vārdiem sakot smags PSRS kriminālnoziegums pret veselu tautu: “slepkavības, iznīcināšana, paverdzināšana, izsūtīšana vai cita veida cietsirdīga rīcība, kas izdarīta attiecībā uz civiliedzīvotājiem kā kara, tā arī miera laikā...”

Pēc visiem likumiem gan Dabas, gan cilvēku likumiem, jābūt tā – ja ir izdarīts noziegums, tad jāseko nozieguma novēršanai un vainīgo sodīšanai. Ja ir bijusi Latvijas okupācija un kolonizācija, tad jābūt arī Latvijas deokupācijai un dekolonizācijai. Līdz 2002.gad

dam nekas tamlīdzīgs vēl nav izdarīts, kaut arī to prasa elementāra taisnīguma izpratne un visas starptautisko likumu normas un dažādu pasaules organizāciju pieņemtie dokumenti liecina par Latvijas dekolonizācijas nepieciešamību.

*1983.gadā Eiropas Parlaments ar milzīgu balsu vairākumu atsevišķā rezolūcijā par Baltijas valstīm atzina, ka tās ir okupētas, kolonizētas un rusificētas. Norādot, ka 1940.gadā saskaņā ar Molotova – Ribentropa paktu ir notikusi savulaik neatkarīgo un neitrālo valstu – Latvijas, Lietuvas un Igaunijas – okupācija un ka šī okupācija vēl joprojām turpinās, “*parlamentā politiskā apakškomisija izvirza priekšlikumu Baltijas valstu jautājumu nodot ANO Dekolonizācijas apakškomitejai [...] Sevišķa uzmanība jāpievērš padomju mēģinājumiem ilgākā laika posmā izdzēst Baltijas tautu nacionālo identitāti, sistemātiski pārkrievojot tās, lai tādējādi nodrošinātu šo valstu piederību Krievijai. Šādu politiku neapšaubāmi var nosaukt par auksto genocīdu.*” Ar nepārprotamu skaidrību dažādo frakciju pārstāvji šo valstu pārkrievošanu kvalificēja kā koloniālismu. “*Krievija līdz šim brīdim noraida pašnoteikšanās tiesības savām kolonijām [...] PSRS režīms, kuru trijām Baltijas valstīm ir uzspiedušas Hitlera – Staļina pakta sekas [...] ietver koloniālisma jēdzienu [...] ar pilnām tiesībām var runāt par pakāpenisku, plānotu auksto genocīdu, kas ir absolūtā pretrunā ar ANO hartu [...] Šobrīd ir ļoti maz koloniju aizjūras zemēs. Toties Eiropā mums ir koloniālisma problēmas kā Padomju Savienības hegemonālās politikas sekas. Klasiskās piemērs tam ir Baltijas valstis... pret kurām tiek turpināta brutāla koloniāla iznīdēšanas politika, sistemātiski veicot rusifikāciju.*” 1987.gadā Eiropas Parlaments ar rezolūciju nr.872 no jauna apstiprināja jau 1983.gadā pausto patiesību, norādot uz latviešu tautai draudošo asimilāciju un nacionālās identitātes zaudēšanu krievu masveida imigrācijas rezultātā.

1965.gada 21.jūnijā ASV Pārstāvju palāta vienbalsīgi ar visu klātesošo 298 deputātu balsīm pieņēma rezolūciju, kuru 1966.gada 22.oktobrī tikpat lielā vienprātībā apstiprināja ASV Senāts: “*Padomju Savienības valdība, īstenojot deportācijas un cilvēku pārvietošanas programmu, turpina savus centienus izmainīt Baltijas valstu iedzīvotāju etnisko sastāvu.*” ANO

Ģenerālā Asambleja 1967.gada 19.decembrī un atkārtoti 1977.gadā ir pieņēmusi rezolūcijas, kurās nosodīta apzināta etniskās struktūras maiņa citu, svešzemnieku varai pakļautajās teritorijās.*

Jūs, augsti godātais prezidenta kungs, 2000.gada 17.novembrī, viesojoties Novosibirskā, izteicāt aicinājumu krieviem patriēties no bijušajām PSRS republikām uz Krieviju. Latvijas Nacionālā fronte, kas pārstāv lielu latviešu tautas daļu, atbalsta Jūsu aicinājumu un ierosina ANO Dekolonizācijas apakškomitejas vadībā ar Latvijas, Krievijas, Vācijas, ASV un Lielbritānijas līdzdalību uzsākt pilnīgu Latvijas deokupāciju, atdodot Latvijai Abrenes apriņķi, un dekolonizāciju, izvedot uz Krieviju pēc 1940.gada 16.jūnija šeit nelikumīgi iepludinātos civilokupantus un to pēctečus. Pēc mūsu domām, tas jādara civilizēti, radot repatriantiem labus dzīves apstākļus Krievijā vai kādā citā valstī. Tas ir reāli iespējams, Krievijai, Vācijai, ASV un Lielbritānijai izveidojot fondu, kurā iepriekšminētās valstis ieskaitītu līdzekļus deokupācijas un dekolonizācijas veikšanai. Latvijai pret Krievijas civilokupantiem nav nekādu saistību un vēl jo vairāk – parādu.

Veikt pilnīgu deokupāciju un dekolonizāciju un atjaunot 1920.gada Miera līgumu ir obligāti nepieciešams, jo pašreiz Latvijā pastāv dziļš etniskais konflikts starp saimniektautnu, latviešiem, un okupantiem. Tas gan, paldies Dievam, vēl nav pāraudzis asiņainā militārā konfliktā, galvenokārt pateicoties latviešu miermīlīgajai dabai, bet tas tā var notikt, ja nelikumīgā okupantu uzņemšana Latvijas pilsonībā turpināsies tik straujos tempos, ka jaunie pilsoņi varēs panākt pret latviešu tautas interesēm vērstu Latvijas Saeimas lēmumu pieņemšanu. Jebkuras svešas valsts iebrukuma gadījumā Latviju aizstāvēs visa tauta, katrs latvietis, bet tauta, kā visiem zināms, nav uzvarama. Latviešu tauta parādīs nelokāmu un negrozāmu gribu atbrīvoties no saviem okupantiem, gluži tāpat, kā krievi to parādīja, atbrīvojoties no mongoļu-tatāriem, frančiem 1812.gadā un vācu fašistiem Otrā pasaules kara laikā. Atbrīvoties no okupantiem ir katras tautas svēts pienākums – tā ir neapstrīdama un neapgājama patiesība. Nevienš nedrīkst piespiest saimniektautai, latviešiem, dzīvot kopā ar okupantiem. Dzīvot okupantu ielenkumā latviešiem ir pretīgi un pazemojoši.

Jums, augsti godātais prezidenta kungs, ir dota vēsturiska iespēja likvidēt netaisnību, ko izdarīja Jūsu priekšgājēji – PSRS un Krievijas vadītāji, un atjaunot taisnīgumu attiecībā uz Latviju. Tad starp Latviju un Krieviju izeidosies patiesi draudzīgas kaimiņattiecības.

Latvijas Nacionālā fronte pirmo reizi pasaulē ir izstrādājusi uz Dieva jeb Dabas likumiem pamatotas ***tautu tiesības***. Ja tās pieņems par normu visas pasaules tautas un valstis, būs iespējams nodibināt ilgstošu un taisnīgu mieru pasaulē. Krieviju kā daudznacionālu valsti ***tautu tiesības*** varētu īpaši interesēt. Kopā ar grāmatu “Tautu tiesības” nosūtām Jums pēc latviešu tautas iniciatīvas izstrādāto likumprojektu “Par Latvijas dekolonizāciju” un latviešu jauniešu sarakstīto grāmatu “Nevienam mēs Latviju nedodam”.

Latvija var palīdzēt Krievijai cīņā pret tik briesmīgu ar apziņas deģenerēšanos saistītu parādību kā homoseksuālisms. Šī deģeneratīvā parādība gan Latvijā, gan Krievijā strauji ienāca 20.gadsimta 90.gados no tā saucamās civilizētās Rietumu pasaules. Latvijas sabiedrības vairākums iestājas pret šo normālai cilvēces apziņai pretīgo parādību. Mums ir zināma Krievijas Pareizticīgās baznīcas absolūti negatīvā attieksme pret homoseksuālismu, ko pauda metropolīts Kirils Krievijas Sabiedriskajā televīzijā. To gan nevar teikt par Latvijas Pareizticīgo baznīcu, ar arhibīskapu Aleksandru priekšgalā, jo tā nav iestājusies pret šīs parādības izplatīšanu Latvijā. Labprāt nosūtām Jums, augsti godātais prezidenta kungs, divas grāmatas: “Latvija bez homoseksuālisma” un “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts”. Mūsaprāt, būtu svētīgi, ja kāda Krievijas izdevniecība šīs grāmatas pārtulkotu un izdotu krievu valodā.

Latvijas Nacionālā fronte un liela latviešu tautas daļa, kas to atbalsta, gaida Jūsu atbildi un sadarbību Latvijas pilnīgā deokupācijā un dekolonizācijā. Lai piepildās Jūsu tautas un valsts viscildenākie centieni. Krievijai ir paredzēta brīnīšķīga nākotne – ar nosacījumu, ka tā visos jautājumos balstīsies uz Taisnīguma principiem.

Cieņā

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

APMELOŠANA

“CILVĒKTIESĪBU” GAUMĒ

Līga KRIEVIŅA

Latvijas cilvēktiesību un etnisko studiju centrs, kura direktors ir pseidozinātnieks etniskajos jautājumos Nils Muižnieks, izdevis pārskatu par cilvēktiesībām Latvijā 2001.gadā. Tajā publicēta nodaļa ar nosaukumu “*Neiecietība, ksenofobija, rasu diskriminācija un naida kurināšana*”, kurā teikts, ka “ekstrēmi labējais aktīvis, apgāda “Vieda” direktors Aivars Garda izraisīja satraukumu, kad 2001.gadā organizēja trīs dažādas akcijas: sacerējumu konkursu “Par Latvijas atbrīvošanu no 700 000 kolonistu”, likumprojekta “Par Latvijas dekolonizāciju” konkursu un sacerējumu konkursu “Latvija bez homoseksuālisma”. Sacerējumu konkursi radīja milzīgu publicitāti, jo vairāki Saeimas deputāti tiešā vai netiešā veidā A.Gardam sniedza atbalstu. Turklāt gan katoļu arhibīskaps Jānis Pujats, gan Evaņģēliski Luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags iesniedza sacerējumus konkursā pret homoseksuālismu”.

Minētā pētījuma nodaļā kā cilvēktiesību pārkāpumi un centieni kurināt nacionālo naidu tiek aplūkoti apgāda *Vieda* izsludinātie konkursi: “*Ceļš uz Jauno pasauli jeb īstens nacionālisms un patiesa kultūra – latviešu tautas izdzīvošanas un attīstības vienīgais garants*” (nevis “Par Latvijas atbrīvošanu no 700 000 kolonistu”), kā rezultātā tapa grāmata “Nevienam mēs Latviju nedodam”; konkurss “*Par Latvijas dekolonizāciju*” un tāda paša nosaukuma grāmata. Satversmes Aizsardzības birojs un Drošības policija pēc izmeklēšanas atzina, ka grāmatu saturs nav pretlikumīgs un nekurina nacionālo naidu. Pēc konkursa “Latvija bez homoseksuālisma” tika publicēta grāmata “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts”, kuru tiesa arī nav atzinusi par cieņu un godu aizskarošu kādai sabiedrības grupai vai indivīdam personīgi. Kas Nilam Muižniekam devis tiesības “viedokļoties” un nomelnot izdevniecības *Vieda* direktora Aivara Gardas likumīgo darbību?

Katrā tiesiskā valstī tiek runāts par nevainības prezumpciju. Tas nozīmē, ka cilvēks nav uzskatāms par vainīgu līdz brīdim, kamēr tiesa nav viņa vainu pierādījusi. Bet šajā *deģenerokrātijas* režīma pārņemtajā valstī, par *nevainīgiem netiek atzīti* pat tādi cilvēki, kuru darbību izvērtējusi un par likumīgu atzinuši valsts drošības dienesti. Par to, ka šāda drošības dienestu rosišanās ir vairāk kā divaina, zinot, ka dekolonizācija ir tiesisks akts kā okupācijas un kolonizācijas seku likvidēšana valstī, nemaz nerunāsim. Tik pat skandalozas ir Drošības policijas aktivitātes, tvrstot un izsekojot cilvēku, kurš cenšas Latviju pasargāt no homoseksuālisma sērgas.

Turklāt tas nav vienīgais aprobežotais Nila Muižnieka veikums “demokrātijas ieviešanas” jomā. Šā gada 5.jūnijā Latvijas Televīzijas pirmajā programmā, raidījumā “Kas notiek Latvijā” viņš par latviešu patriotiem, to skaitā arī par Latvijas Nacionālo fronti, izteicās aptuveni tā: “*Mēs par viņiem runāsim, bet viņiem runāt nēļausim!*” Ieklausīsimies viņa teiktajā un padomāsim par to jauno pasaules kārtību, kuru mums cenšas uzspiest ar šādu ārzemju naudas pabalstītu pašmāju nodevēju palīdzību. Lai veiktu nomelnošanas kampaņu, pret taisnīguma aizstāvjiem var tikt ierosināta pat krimināllieta. Lai tikai cilvēki neiedrošinātos cīnīties pret valdošo mafiju! Netaisnīguma ideoloģija cenšas iespiesties apziņās. Drīkst runāt tikai kangaru-pederastu režīmam draudzīgie, apmelojot režīma pretiniekus. Latviešu tautas patriotiem aizstāvēties un iedrošināt savu tautu nav ļauts. ❖

VĒSTULE NO KRIEVIJAS

Neesmu kādas pazīstamas organizācijas biedrs. Bet jūtu līdzī nacionāli domājošiem cilvēkiem visā pasaulē. Dzīvoju Maskavā, netālu no Latvijas vēstniecības. Strādāju Slāvu Kopienų apvienības interneta mājas lapā. Mūsu jauniešus ļoti ieinteresējusi Aivara Gardas pēdējā grāmata par sabiedrības depidariāciju (*Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts – red.*). Arī pie mums, Krievijā, šī ir aktuāla problēma. Jo cēloņi tam taču ir vieni un tie paši. Ar lielu interesi lasīšu arī citu jūsu grāmatu tulkojumus krievu valodā.

Pie mums arvien biežāk cilvēki sāk aizdomāties par krievu tautas patiesajām nacionālajām interesēm. Sevišķi jau jaunie sāk meklēt un izprast savas nabadzības cēloņus. Situāciju Maskavā kopumā var dēvēt par “dzīrēm mēra laikā”. Pilsēta kļuvusi par svešu Bābeli.

Brīvību pamattautām!

MIHAILS

Latvieši, mūsu pienākums ir kategoriski norādīt kaimiņos dzīvošajiem, pazīstamajiem un arī nepazīstamajiem okupantiem, lai viņi brauc mājās! Iedodiet viņiem šo adresi, kur saņemt palīdzību pārceļošanai uz etnisko dzimteni! Nelieciet viņus mierā līdz brīdim, kamēr viņi jau dzīvo Kalugā vai citur, tikai ne Latvijā!

Sīkāku informāciju par iespēju aizbraukt var iegūt pie Latvijā dzīvojošo Krievijas pilsoņu biedrības priekšsēdētāja **Jurija Uljanova**. Adrese Rīgā:

“Krievu Nams” (“*Ruskij Dom*”)
Tallinas ielā 97,
pirmdienās
no 18:00 līdz 19:00
un sestdienās
no 12:00 līdz 14:00.

Tālrunis informācijai
6595294
E-pasts: uljanovj@delfi.lv

PIEMINAM VAROŅUS

06.06.02. Latvijas Nacionālās frontes biedri un atbalstītāji, skumstot par Valda Raupa un Aivara Viksniņa bojāeju, noliek ziedus pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa. Šie divi varoņie latviešu tautas dēli, pārkāpjot likumu, mēģināja uzspridzināt šo latviešu tautas kauna stabu, pie kura katru gadu pulcējas tie latvieši ienaidnieki, kuri ir atbildīgi un priecīgi par Latvijas okupāciju, kolonizāciju un bojševizāciju.

Š.g. 7.martā LNF nosūtīja vēstuli Rīgas Domei (kopijas: Valsts prezidentei V.Viķei-Freibergai, Saeimas priekšsēdētājam Jānim Straumem, Ministru prezidentam Andrim Bērziņam, Rīgas Domes deputā-

tiem Dainim Ivnāam un Jānim Freimanim), kurā pieprasa nojaukt Uzvaras pieminekli: “Nosodījumu ir pelnījusi vara, kuras kompetencē, tūlīt pēc neatkarības iegūšanas bija šo pieminekli nojaukt un novērst šādus nelaimes gadījumus, kuros gāja bojā patiesi savas tautas patrioti. Turklāt nav nekādas garantijas tam, ka latviešu patriotos neradīsies atkārtota vēlēšanās nojaukt šo okupantu pieminekli, izmantojot pretlikumīgus līdzekļus.”

Kā jau tas bija sagaidāms, 4.maija režīma valdošā kliķe līdz šim neko nav darījusi, lai šo kauna stabu nojauktu. Tāpēc Latvijas Nacionālā fronte vēlreiz stingri apliecina, ka vei-

dos sabiedrisko domu tādā virzienā, lai mūsu valdībai nebūtu citas izejas, kā vien šo pieminekli nojaukt.

4.maija režīmam patīk normālus cilvēkus ar nesamaitātu taisnīguma izjūtu apsaukāt par ekstrēmistiem. Patiesība ir gluži pretēja. Tas ir ekstrēmisms jeb galējība, ka it kā neatkarīgā valstī Latvijā 11 gadus pēc formālas neatkarības atgūšanas atrodas okupējām valsts uzstādītais piemineklis, pie kura netraucēti defilē militāristi okupantu formās, bet mūsu valsts augstākās amatpersonas un Drošības policija izliekas to neredzam. Tātad pie varas esošie ekstrēmisti apsaukā katru godīgu cilvēku par ekstrēmistu, lai tikai par normu pasludinātā galējība netik-

tu izjaukta, un, nedod Dievs, latviešos un cittautiešos neatjaunotos normāla taisnīguma izpratne un Pats Taisnīgums. Mīlestība ir Dievs. Taisnīgums ir Dievs. Tātad Mīlestība un Taisnīgums ir sinonīmi. No tā izriet loģisks secinājums, ja mēs nedzīvojam Taisnīgumā, tad mēs nedzīvojam arī Mīlestībā, bet, lai dzīvotu Mīlestībā, ir jāatjauno Taisnīgums.

Latvijas Nacionālā fronte vienmēr ir aicinājusi, aicina un aicinās atjaunot patiesu Taisnīgumu un Mīlestību. Tas nozīmē, ka jāveic Latvijas pilnīga deokupācija, dekolonizācija un deboļševizācija un, protams, jānojauc okupantu uzvaras pār mums piemineklis.

LNF Stratēģijas padome

ZEMNIEKI GRIB STRĀDĀT!

INTERVIJA AR BAUSKAS RAJONA LAUKSAIMNIEKU APVIENĪBAS PRIEKŠSĒDĒTĀJU INESI BARTUŠEVICU

◀ 1. lpp.

Liene APINE

– Latvijas oficiālā politika par savu galveno prioritāti uzskata Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Pirms tam gan Latvijai jāizpilda dažādas ES izvirzītās prasības, kas skar visas dzīves sfēras tajā skaitā arī lauksaimniecību un tautsaimniecību kopumā. Viena no ES prasībām ir – atļaut ārzemniekiem iegādāties Latvijas zemi. Kā tu vērtē šādu prasību un mūsu politiku paklausīgu tās izpildi?

– Tas nav pareizi, ka zeme tiek izpārdota ārzemniekiem, bet mani vairāk pārsteidz kas cits. Feifera vadītā Hipotēku banka tagad izstrādājusi projektu, kas dos iespēju latviešiem pirkt zemi. Bet cik reizes latvietim jāpērk pašam sava zeme? Ja reiz mums ir tik daudz neapstrādātas zemes, tad jāatdod tā tiem, kuri grib. Laujiet tikai cilvēkiem strādāt!

– Bet politiķi pat no Saeimas tribīnes saka, ka tādu gribētāju nav.

– Nav tādēļ, ka ar to neko nevar nopelnīt. Tam kam ir divas trīs govis iestāsta, ka viņš nemāk saimniekot. Viņa pienu vairs nekur nepieņem, vai tad viņam ir vērts to darīt?

– Zemkopības ministrijas ierēdņi apgalvo, ka tas, ka zemnieki nevar sevi un savu ģimeni nodrošināt, ir tikai neprasme saimniekot.

– Ko latvietis vispār māk? No valdības pozīcijām skatoties – neko. Latvieši nemāk neko apsaimniekot. Ja zemniekam pieder saimniecība, tad izrādās, ka viņš nemāk ne art, ne sēt. Ja kādam pieder neliels bizness, tad izdzīvot ir neiespējami tikai tādēļ, ka viņš nemāk strādāt. Strādāt māk tikai tur – Eiropā. Atceiros, kā Zemkopības ministri-

ja, rīkojot pirmo zemnieku konferenci, mēģināja atrast kādu veiksmīgu zemnieku saimniecības attīstības piemēru. Atrada kādu zemnieku saimniecību, šķiet, Cēsu pusē, kur izgatavo pakešu logus. Zemnieks stāstīja, ka ražošanas pamazām attīstās, cilvēkiem ir stabils darbavietas, tikai pastāv viens bieds... – Olainē islandieši atvēruši līdzīgu cehu. Tas notiek ar valdības – “lietišķo aprindu” atbalstu, kuri ir nekas vairāk kā zagļu banda.

Cilvēki ir novesti galējā nabadzībā. Faktiski ir tā, ka tiem kuriem bija tie nelielie pamatlīdzekļi, tos ir noēduši, atjaunot neko nav iespējams un ar to arī viss beidzas. Viņi vienkārši eksistē.

– Tad jau varbūt tomēr ES solītās subsīdijas, investīcijas ir vajadzīgas, lai latviešu zemnieks varētu turpināt apstrādāt zemi?

– Zemniekus neglābs ne ES subsīdijas, ne valdības solītās mistiskas investīcijas. Ir viena tautas bagātība, par kuru nekad nerunā – tas ir *tirgus*. Tā ir nacionālā bagātība, kura ir jāaizsargā. Mūs var glābt tikai nacionālais tirgus – pašiem savs iekšējais tirgus. Tas nozīmē, ka jāaiztaisa robežas un jāļauj ievest tikai tas, ko paši nevaram saražot. Ja kāds saka, ka ar mums netirgosies, jo mēs esam pārāk mazi, tās ir muļķības. Vēl kā tirgosies! Nauda nosaka visu.

– Tātad, ja tev uzdotu sakārtot Latvijas lauksaimniecības politiku, tu aiztaisītu robežas, stingri kontrolējot katru Latvijā ienākošo kravu?

– Es noteikti aiztaisītu ro-

bežas ciet un liktu visiem strādāt un ražot visu, ko vien varam saražot. Es gan saprotu, ka tad būtu spekulācija, bet pēc pāris gadiem viss kārtotos. Pirmajā brīdī būtu rindas pēc produktiem, bet tas nebūtu ilgi un mēs visi dzīvotu labāk.

– Daudzi “gudrinieki” tajā pašā Zemkopības ministrijā saka, ka mēs nespēsim saražot pietiekami daudz, lai sevi pabarotu.

– Noteikti spēsim un jau ta-

gad spējam. Esmu runājusi ar ļoti daudziem, kuri vēlas strādāt un aiz bezdarbības beidzas vai nost. Bet dodiet iespēju ne tikai strādāt par vēdera tiesu, bet arī nopelnīt un uzturēt savu ģimeni. Tas ir pamatu pamats. Cilvēkiem vienkārši iestāsta, ka viņi neko nespēj, novirza no iespējas apsaimniekot zemi.

Man nācās būt divu dienu seminārā par sievietes lauku dzīves dažādošanu, kas notika Engurē. Tajā stāstīja par projektu, kas paredz piešķirt sievietēm mazos kredītus 500 latu apmērā, lai varētu uzsākt mazo biznesu. Man līdz vājšprātam ir apnicis izdzīvot. Par to naudu, ko nopelnu, gribu dzīvot. Tādēļ uzdevu vienu jautājumu – vai par šiem 500 latiem es varēšu attīstīt savu biznesu tā, lai nevis izdzīvotu, bet dzīvotu un varētu arī uzdzīvot. Atbilde, protams, bija apstiprinoša. Bet

man ir daudz pazīstamu, kuriem ir tas mazais bizness, kuriem ir kosmētiskais salons vai vēl kaut kas. Viņi nevar normāli nopelnīt naudu, jo mēs nevaram samaksāt par piedāvātajiem pakalpojumiem. Faktiski tas ir elles darbs. Mēs visi esam vienā normālā jūgā ievilkti. Divas dienas šajā seminārā sievietēm centās iepotēt, ka viss ir kārtībā. Nav kārtībā. Notiek smadzeņu skalošana, mēģinot iestāstīt, ka, piemēram, pīt klūdziņas ir ļoti interesanti. Bet es negribu pīt klūdziņas, es gribu apstrādāt zemi!

– Tu ne vienu reizi vien esi uzsvērusi, ka Latvijai nav jāstājas Eiropas Savienībā. Nesen Kārlis Streips raidījumā *Skats no malas* apgalvoja, ka tie, kuri uzstājas pret ES ir demagogi.

“Notiek smadzeņu skalošana, mēģinot iestāstīt, ka, piemēram, pīt klūdziņas ir ļoti interesanti. Bet es negribu pīt klūdziņas, es gribu apstrādāt zemi!”

– Man liekas, ka demagogs ir tas, kas popularizē televīzijā un radio pederastiju. Man ir ārkārtīgi lielas dusmas, ka kaut kādi tēvaiņi stāsta, ka normāli ir bučoties puisītim ar puisīti. Ko tāds Streips vispār saprot no ekonomikas?! Viņš atnāk ar cita naudu, sagrozītu domāšanu. Lai viņš pamēģina izdzīvot ar tādu naudu, kādu saņem vienkāršs cilvēks!

– Vai nostāja pret ES varētu apvienot zemniekus, pacelt viņus kopīgai cīņai? Varbūt, tavuprāt, ir kāda cita kopīga, visus latviešus vienojoša ideja?

– Es neredzu to, kas varētu apvienot. Vienai daļai ir iestāstīts, ka labi būs tad, ja iestāsimies Eiropas Savienībā, kam viņi fanātiski tic un norobežojas no tās daļas, kura saka, ka nekas nebūs tajā ES. Un zemnieka problēma ir tā, ka viņam nekad nekas nav bijis, nekad nekas nav piederējis. Tagad ir tas nelielais zemes pleķītis un viņi domā, ka viņi jau kaut kas ir, ka par viņiem tur augšā kāds cīnās. Bet tā tas nav, jo nevienam par viņiem nedomā un necīnās, viņu intereses neaizstāv šajā valstī.

– Manuprāt tas ir pietiekams iemesls, lai apvienotos, ietu uz Rīgu un atgādātu valdībai tās pienākumus.

– Es to daru, bet man blakus nav neviena cita, kas to darītu.

– Kādēļ?

– Nezinu. Pirms zemnieku konferences Bauskā, mēs likām avīzē “Bauskas Dzīve” sludinājumus, rakstījām rakstus, aicinā-

jumus zemniekus atnākt un piedalīties. Dieņu pirms pašas konferences, avīzē tika publicēta

pazemojoša karikatūra par mums. Vai kaut viens no tiem zemniekiem atnāca ar domu: *mūsējos sit!* Bet deputāts Pliņers, kad viņa ebreju tautības cilvēku tiesāja par noziedzīgām darbībām, kontrabandu, uzrakstīja aizstāvības vēstuli. Kur tad ir tie mani tautieši?! Mani, sievieti sita, bet nevienam neatnāca aizstāvēt.

– Vai ir kāda izeja no šīs vienaldzības?

– Es domāju, ka pienāks kaut kāds lūzuma punkts, jo pārāk liela daļa ir galējā nabadzībā.

– Tātad atkal *piektais gads?*

– Jā noteikti. Agri vai vēlū tas notiks, jo savādāk mēs nevaram.

– Kā cilvēki laukos uz tver Latvijas Nacionālās frontes uzsāko cīņu par Latvijas dekolonizāciju? Vai zemnieki izprot, ka tieši liels okupantu skaits ļauj valdībai tik droši veikt noziedzīgo Latvijas pamatnāciju – latviešu iznīcināšanu gan morāli, gan ekonomiski?

– Pilsētā okupantu klātbūtni noteikti izjūt vairāk. Laukos viņus nejūt. Mēs nemitīgi ar to vien cīnāmies kā ar okupācijas sekām. Visa domāšana ir sekas. Pašreizējā vara uz okupantiem balsta savu vareību. Kad es pirmo reizi noklausījies Aivara Gardas idejas, man likās – *ārprāts, tā nevar domāt!* Padomājot dziļāk sapratu, ka *tā tas ir, tas ir pamatu pamats*. Dziesmotā revolūcija apmānīja milzum daudz cilvēku, kuri vēl šodien tam fanātiski tic un kā nohipnotizēti dzied līdzī valdībai: *dodiet mums NATO, dodiet mums Eiropas Savienību!* Bet tā ir tāda pati uzkundzēšanās, citas valsts iekļaušanās mūsu iekšējās lietās.

Latvijā ir divas “*Sapņu salas*” – viena Saeimā sēdošajiem, kurā *viņi* ļoti labi saprotas. Otrā *Sapņu sala* ir tautai, kura tāpat kā pirmā ir sakodēta. Savādāk nevar izskaidrot to, ka mēs visi kā viens zinām, ka mums ir štruntīgi, mēs redzam tos vaininiekus, bet mēs neko nedarām, lai kaut ko izmainītu. Kaut ko mainīt var tikai lieas ciešanas, kataklizmas, jo lielākā daļa kalpo vēderam. Maz ir to, kas kalpo augstākiem ideāliem. Un tomēr vēl ticu, ka visam ir savs laiks, ka tauta nevar būt nospiesta un vienaldzīga bezgalīgi. Pienāks tas lūzuma punkts. ♦

PAR LATVIJAS ZEMES IZPĀRDOŠANU

◀ 1. lpp.

Ja statistikas dati ir pareizi, tad pašreiz ārzemniekiem pārdoti jau 80 000 hektāru Latvijas teritorijas. Taču arī šie skaitļi nav precīzi, jo Latvijā neotiek stingra zemes pirkšanas un pārdošanas ārzemniekiem uzskaitē. Nogurdinošais jautājums “*kam tas ir izdevīgi?*”, atkal vietā un laikā.

Latvijas kopējā platība ir apmēram 6,5 miljoni hektāru (64 589 km²). Lauksaimniecībā izmantojamā zeme no Latvijas kopējās teritorijas aizņem 39% jeb 2475 hektāri. Ja, piemēram, kādā “mazattīstītā” Latvijas pagastā zemi iepērk vidēji par 100 latiem hektārā, tad, lai nopirktu *visu* Latvijas lauksaimniecībā izmantojamo zemi, pietiek ar apmēram 248 miljoniem latu. Tātad Latvijas lauki maksā apmēram 248 miljoni latu. Priekš lielajiem oligarhiem tas ir nieks! Kāds liels concerns, piemēram *Mercedes-Benz* vai *Ford* mierīgi varētu nopirkt Latviju ar visiem tās iedzīvotājiem un izveidot uzņēmuma filiāli, daudz nedomājot par to, ka *latviešiem Latvijas zeme ir svēta, tādēļ tās vērtība nav naudā izsakāma*.

No Saeimas tribīnes jau pieņemtajā 14.marta plenārsēdē, lemjot par to vai ļaut, vai neļaut ārzemniekiem pirkt Latvijas zemi (būtībā *nopirkt Latviju*), faktiski – ļaut vai neļaut kārtējo, šoreiz maskētu Latvijas okupāciju – izskaidāja apbrīnojami argumenti.

I.Godmanis (Latvijas Ceļš), piemēram, uzsvēra, ka aizliegums zemi pārdot ārzemniekiem būšot arī pārdevēju tiesību ierobežojums, t.i., tiks atņemta iespēja iegūt iztikas līdzekļus tiem, kuriem nav vēlēšanās apstrādāt zemi. Taču problēmas būtība ir cita – kādēļ tad nav šī vēlēšanās apstrādāt zemi un tādējādi gūt materiālo nodrošinājumu savai ģimenei? Ne jau tādēļ, ka būtu slinkums vai latviešu zemnieks nemācētu apstrādāt savu senču zemi. Nē! Tas ir tādēļ, ka nav iespējas iegūt adekvātu samaksu par padarīto darbu, iegūto ražu. Valsts atbalsta lētās, nekvalitatīvās eksporta preses ieplūšanu Latvijas partikas tirgū, izstumjot vietējo ražotāju, kura produkti ir dārgāki, jo, pateicoties pārstrādes uzņēmumu monopolam, pārstrādes process ir sadārdzināts.

Māris Sprindžuks (Tautas partija), savukārt, norādīja,

ka lauksaimniecības politiku nevar balstīt uz emocijām – esot jānovērtē reālā situācija un jāzina, ko vēlas panākt. Vai tiešām M.Sprindžuks domā, ka latviešu zemnieki nezina ko grib? Ne vienu reizi vien zemnieki ir skaidri un viegli uztverami izteikuši vēlmi apstrādāt Latvijas zemi un ar darbu nodrošināt savas ģimenes dzīvi. Vai latviešu sašutums par Latvijas zemes izpārdošanu ārzemniekiem ir nepamatots? Vai tās nav bažas par reālo latviešu tautas paverdzināšanu? Protams, ja nebūtu pārdevēja, nebūtu iespēja arī nopirkt Latvijas zemi, bet ir kāds aspekts, kas šajā situācijā jāņem vērā. Tauta ir mērķtiecīgi novesta nabadzībā, bezcerībā vēl kādreiz nodrošināt savu ģimeni, apstrādājot zemi. Cilvēkiem neatliek nekas cits, kā labprātīgi pārdoties verdzībā un priecāties par grašiem, ko ārzemnieks atmet latvietim par kalpošanu, par sevis pazemošanu. Ārzemnieki, Eiropas stutēti, subsidēti utt., pamazām nopirks visu Latvijas zemi, fermas ar visām govīm, slaucējām un ar visiem latviešiem. Un kur ir garantija, ka

pēc kāda laika šīs ārzemnieks, kurš nācis kā glābējs, grūtā brīdī it kā palīdzot latvietim pabarot savu ģimeni, neizmet latviešus ārā no viņu kādreizējām senču mājām, lai iet uz visām četrām debesu pusēm.

ES esot Latvijas drošības garants, bet kādu drošību iegūsim, atdodot visus zemes īpašumus ārzemnieku rokās, zaudējot kontroli pār partikas ražošanu, resursiem, kuri būs nepieciešami iespējama kara vai dabas katastrofas gadījumā?

Mūsu prezidenti, tomēr, nekaunībā pārspēt nevar pat gudrākie Saeimas vīri, jo viņas atbilde uz cilvēku sašutumu, ka ārzemniekiem ir iespēja nopirkt Latvijas zemi, bija, maigi izsakoties, ciniska. Viņa izteicās apmēram tā, ka ikvienam latvietim, kad Latvijā būs Eiropas Savienībā, būs tiesības iegādāties zemi, piemēram, Dānijā vai Zviedrijā, vai jebkurā citā ES dalībvalstī. Prezidente tikai aizmirsas pateikt, *kur ņemt naudu šādiem pirkumiem*. Un kāda gan vajadzība latvietim pirkt zemi, piemēram, Īrijā, ja viņam ir pašam sava tēvu zeme. Vēl V.Viķe-Freiberga, kā jau izglītota sieviete, izteica ļoti

loģisku apgalvojumu, ka zeme taču nekur nepazudīs – to nekur nevienam ārzemnieks aizvest nevar un tā vienmēr paliks šeit. Un vēl, ja Latvija nepiekrīst pārdot zemi ārzemniekiem, tad Latvijas tēls pasaules acīs kārtējo reizi būtu iedragāts. Tādēļ bailes saņemt no Eiropas komisāriem nosodījumu un negulētās nakts, uzdodot sev jautājumus: *ko par mums padomās, ja tā nedarīsims?! Mēs izskatīsimies ļoti neveikli!* ir valdības uztverē pietiekams iemesls Latvijas zemes pārdošanai. Šāds arguments neiztur kritiku. Pat apgalvojums, ka daudzi zemnieki ir priecīgi, ka ārzemnieks nopērk viņa zemi, ļauj to apstrādāt un maksā nedaudz vairāk, nekā pats zemnieks varētu par ieguldīto darbu nopelnīt (un tā nu nav zemnieka, bet gan valsts politikas vaina), ir nepietiekams, lai ārzemniekiem atļautu pirkt Latvijas zemi. Vēsture liecina, ka muiznieki arī maksāja nedaudz vairāk nekā zemnieks pats varēja nopelnīt, bet nevienam nav noslēpums, ar ko tas viss beidzās – ar piektā gada revolūciju. Jo reālā vara valstī pieder zemes īpašnie-

kam. Visi pārējie ir vai nu kalpi, vai gājēji.

Zemkopība ir ne tikai tautas nodrošināšana ar pietiekamiem pārtikas krājumiem. Tā ir tautas pašnoteikšanās, pašaplicināšanās, tautas attīstības pamats. Šajā sakarā Latvijas Nacionālā fronte uzstāda valdībai izpildīt sekojošo:

1) jāatsavina ārzemniekiem visi Latvijā iegūtie zemes īpašumi;

2) jāpieņem likums, kas aizliedz ārzemniekam un Latvijas nepavalstniekam iegūt Latvijas zemi privātpašumā;

3) ja latvietis vairs nevēlas apsaimniekot viņa īpašumā esošo zemi, tad Valstij tā no viņa ir jāatpērk vai jānodod citam apsaimniekot gribētājam, kurš izpērk zemi no īpašnieka;

Latviešiem stingri un drosmīgi jāpieprasa no saviem varturiem atcelt jau noslēgtās sadaļas par iestāšanas Eiropas Savienībā, kas paredz ārzemniekiem tiesības pirkt Latvijas zemi. Nav svarīgi, ka citas valstis pārdot savai tautai piederošo teritoriju – latviešiem ir stingri jāpastāv uz savām tiesībām būt vienīgajiem Latvijas zemes saimniekiem. To paredz *Tautu tiesības*, kuras ikviens var izziņāt Kokneša grāmatā “*Tautu tiesības*”. ♦

LNF VĒSTULE ES VALSTU VĒSTNIEKIEM LATVIJĀ

**Augsti godātais
vēstnieka kungs!**

2001.gada 20.jūlijā Eiropas Komisijas komisāram paplašināšanās jautājumos Ginteram Ferhoigenam tika iesniegta Latvijas Saeimas deputāta Jāņa Lejas, Līgas Muzikantes, Ilzes Liepas, Līgas Krieviņas, Lienes Apines un Aivara Gardas parakstīta vēstule, kurā uz starptautisku dokumentu un dekolonizācija.*

Mūsu vēstulē tika uzsvērts, kamēr Latvija nav pilnībā dekolonizēta, var uzskatīt, ka latviešu tauta savā Dieva dotajā zemē nacionālo neatkarību vēl nav atguvusi, kā arī to, ka Eiropas Savienības Statūti neatļauj uzņemt tajā okupētas un kolonizētas valstis un tautas.

Ginters Ferhoigens savā atbildes vēstulē faktiski ieteica latviešu tautai samierināties ar kolonizētas valsts statusu, ar to noniecinot un pazemojot latviešu tautu. 2001.gada 19.septembrī G.Ferhoigenam tika nosūtīta otra vēstule, kurā citu starpā tika stāstīts arī par to, kā Latvijas okupanti nīrgājas par saimniektautu – latviešiem, sacerot un atskaņojot latviešus aizvainojošas dziesmas. Uz šo otro vēstuli G.Ferhoigens neuzskatīja pat par vajadzību atbildēt. Ar to viņš izrādīja necieņu un uzskatāmi pierādīja, ka Eiropas Savienība ir organizācija, kas nepilda pati savas izdotās iepriekšminētās rezolūcijas un kam latviešu tauta nevar un nedrīkst uzticēties.

Nemot vērā iepriekšminēto, kā arī to, ka Eiropas Parlamenta rezolūcija “Par vienlīdzīgām tiesībām homoseksuālistiem un lesbietēm Eiropas Kopienā (A3–0028/94)” un citas, pieprasa no kandidātvalstīm atzīt pretdabiskās nenormālās homoseksuālās attiecības, homoseksuālistu “laulības”, bērnu adopciju šādās “ģimenēs” par normālu lietu un ar valsts likumdošanu šīs pretīgās parādības atļaut, Latvi-

jas Nacionālā fronte un to atbalstoša liela latviešu tautas daļa uzskata, ka Eiropas Savienība nav tā cienīga, lai normāla sevi cenoša tauta un valsts, kāda ir Latvija, tajā vēlētos iestāties. Neiestāšanās Eiropas Savienībā pasargās latviešu tautu no morālās, tikumiskās un cita veida degradācijas.

Latvijā saskaņā ar Satversmes 2.pantu Latvijas valsts

NEIESTĀŠANĀS EIROPAS SAVIENĪBĀ PASARGĀS LATVIEŠU TAUTU NO MORĀLĀS, TIKUMISKĀS UN CITA VEIDA DEGRADĀCIJAS.

suverēnā vara pieder Latvijas tautai, tas ir, saimniektautai latviešiem, libiešiem un citu tautību pavalstniekiem, kuri par tādiem ir bijuši līdz Latvijas okupācijai, tas ir, līdz 1940.gada 16.jūnijam ieskaitot, un to pēcnācējiem. Latvijas valsts vadītāji, kuri ved sarunas par iestāšanos Eiropas Savienībā, dara to bez Latvijas pavalstnieku mandāta, jo nav noticis referendums. Eiropas Savienība līdz ar vienas valūtas eiro ieviešanu veidojas par vienotu valstisku veidojumu. Latvijas Republikas Krimināllikuma 82.pants (2): “Par organizatorisku darbību, kas vērsta uz Latvijas Republikas valstiskās neatkarības likvidēšanu nolūkā iekļaut Latviju vienotā valstiskā veidojumā ar kādu citu valsti vai likvidēt citādā veidā” paredz sodu ar brīvības atņemšanu līdz sešiem gadiem. Tas ir kvalificēts kā smags noziegums, jo Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā ar vienotu valūtu eiro, un viena no galvenajiem Latvijas valstiskās neatkarības atribūtiem – naudas vienības lata likvidēšana, automātiski nozīmē Latvijas neatkarības zaudēšanu. Līdz ar to Latvijas Satversme neparedz, bet Krimināllikums aizliedz tautas nobalsošanu par stāšanos vienotā valstiskā veidojumā, kāda ir Eiropas Savienība.

Tāpēc aicinām Jūs, augsti godātais vēstnieka kungs, darīt zināmu Jūsu valsts valdībai un tās pārstāvim Eiropas Savienībā, ka Latvijas Nacionālā fronte aicina Jūsu valsti balsot pret Latvijas uzņemšanu Eiropas Savienībā tik ilgi, kamēr netiks atjaunots vēsturiskais taisnīgums. Tas nozīmē, ka Krievijai ir pienākums atdot Latvijai tās teritoriju – Abrenes apriņķi un izvest no Latvijas visus no 1940.gada 17.jūnija līdz 1991.gada 21.augustam iesū-

surdās prasības dažādu ar homoseksuālistu saistītu bezjēdzību legalizāciju pret kandidātvalsti Latviju, Latvijas Nacionālā fronte un to atbalstošā liela latviešu tautas daļa uzskata, ka labāk dzīvos **izolācijā** no iepriekšminētajām absurda “vērtībām”, neiestājoties ES.

Tā kā Latvija vēlas palikt tīra un nesaindēties ar Eiropas Savienības piedāvātajām “vērtībām”, aicinām Itāliju balsot pret Latvijas uzņemšanu Eiropas Savienībā arī šī mēsla dēļ.

Ņemot vērā to, ka gandrīz vienīgie, kas vēlas, spriežot pēc parādītā entuziasma, iestāties Eiropas Savienībā ir mūsu valsts vadītāji, Latvijas Nacionālā fronte un to atbalstošā liela latviešu tautas daļa atzīst par iespējamu un neiebilst, ja Latvijas Valsts prezidenti Vairu Viķi-Freibergu, Ministru prezidentu Andri Bērziņu, ārlietu ministru Induli Bērziņu, ministrus un deputātus Eiropas Savienībā uzņemtu individuāli uz personisku iesniegumu pamata.

Latvijas Nacionālā fronte uzskata, ka attiecībā Eiropas un pasaules valstu starpā jābalstās uz taisnīguma pamatiem, tāpēc mēs esam izstrādājuši pirmo reizi vēsturē **Tautu tiesības**, kas balstās uz šī principa. Aicinām Jūsu valsti pieņemt šīs **Tautu tiesības** savā valstī, un ar savu starptautisko autoritāti ietekmēt to pieņemšanu visā pasaulē.

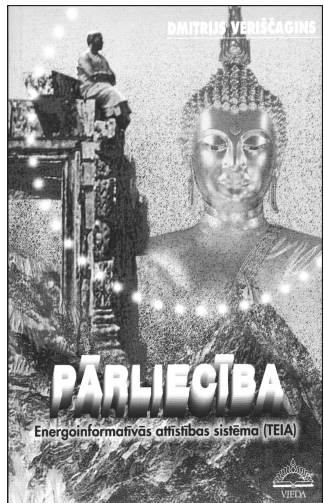
Aicinām Jūs darīt mums zināmu Jūsu valdības nostāju šajos jautājumos.

Novēlu Jums, augsti godātais vēstnieka kungs, un Jūsu tautai un valstij, lai piepildās tās viscildenākie centieni.

Cieņā
Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

* Oriģinālajās vēstulēs, kas tika nosūtītas vēstniekiem, tika citētas starptautiskās rezolūcijas. Šo rezolūciju tekstu lasiet šā laikraksta numrā publicētajā vēstulē Krievijas prezidentam V.Putinam.*

Dmitrijs Veriščagins
PĀRLIECĪBA

Tālākas energoinformatīvās attīstības (TEIA) sistēmas 5.pakāpes grāmata “Pārliecība” māca saskatīt tās likumsakarības, kuras nosaka visus apkārtējās dzīves notikumus, saprast Pasaules Plūsmas tendences, atvērt slēgtus ceļus, tātad – vadīt likteni.

Dažādās pasaules valstīs ir slepenas laboratorijas, kurās

pēta pasaules un cilvēka energoinformatīvo būtību, taču lielākajai daļai cilvēku par šādu laboratoriju pastāvēšanu nekas nav zināms. Grāmatas autors Dmitrijs Veriščagins savā laikā bija saistīts ar vienu no šādām slepenām laboratorijām Krievijā. Kopā ar saviem kolēģiem D.Veriščagins pēc daudzu gadu pētījumiem atklājis sistēmu, kura, cilvēkam pārejot jaunā evolūcijas pakāpē, ļauj saglabāt veselību, sasniegt labklājību un izvairīties no neveiksmēm un nelaimēm.

Apģādā “Vieda” izdotajā Dmitrija Veriščagina grāmatā “Pārliecība” lasītājs radīs pārliecību, ka nejaušību nav, bet ir likumi. Likumi, pēc kuriem dzīvo, elpo, mainās, iekļaujas dažādos procesos visa apkārtējā pasaule. Nesagatavots cilvēks nespēj ieraudzīt šīs likumsakarības – viņš redz tikai, kā pašam šķiet, haotisku un bezjēdzīgu nejaušību kopumu. Sagatavots cilvēks spēj ne tikai vienā mirklī uztvert Visuma dzīvā organisma dzīvības procesu likumsakarības, bet arī iedarboties uz šiem procesiem.

Visvaldis Lācis

LATVIEŠU ZEMES UN TAUTAS VĒSTURE 2 sējumos

Nozīmīgs un plašs vēstures pētījums par latviešu tautu, sākot ar laikmetu pirms tautiskās atmodas 19.gadsimta otrajā pusē līdz pat mūsdienām. Vēsturnieks interesanti un saistoši atspoguļojis mūsu tautas likteņa pavērsienus,

cīņas un gara spēku cauri gadsimtiem. Visvaldis Lācis ir veiksmīgi realizējis savas vēsturnieka dotības, balstoties uz konkrētiem, plaši savāktiem faktiem.

Grāmata “*Latviešu zemes un tautas vēsture*” (2 sējumos) ir pašreiz plašākais Latvijas vēstures pētījums, kas aptver latviešu tautas gaitas visās dzīves sfērās. Šiem vēstures sējumiem, kuri izdoti apģādā “Vieda”, būtu jābūt starp ikviena skolnieka, skolotāja, kultūras darbinieka, latviešu tautas patriota lasītākām grāmatām. Izzināsim vēsturi, iepazīsim mūsu tautas cīņas ar dažādām varām un sajūtīsim savas tautas drosmi, neatlaidību un uzņēmību izcīnīt brīvību vissmagākajos apstākļos.

V.Lāča grāmatas “*Latviešu zemes un tautas vēsture*” 2 sējumos varat iegādāties Rīgā *Rēriha grāmatnīcās*, grāmatu namā “*Valters un Rapa*”, *Jāņa Rozes grāmatnīcās* kā arī citās Latvijas grāmatnīcās.

OKUPANTU PRESE

Līga KRIEVIŅA

Veski Segodņa

No atklātās vēstules antihitleriskās koalīcijas valstu vadītājiem: “V.Kononova lieta nenoliedzami ir ietekmīgu Latvijas politisko spēku pasūtījums. Viņi atmaksas ceļā tiecas kompensēt savu sakāvi Otrā pasaules kara laikā, kā arī cēns nacistu izpalīgus iztēlot kā cīnītājus par Latvijas brīvību.

Tie, kuri rīko Kononova vajāšanu, paši nostāda sevi ārpus likuma. Viņu darbību būtu jā kvalificē kā noziegums pret tiesu sistēmu un pašus jātiesā.

Mēs nevaram palikt bezjūtīgi laikā, kad notiek nīrgāšanās par karavīru-antifašistu, tādēļ izmantosim visus līdzekļus, lai aizstāvētu LIELĀS UZVARAS ideālus. Aicinām antihitleriskās koalīcijas valstu vadītājus novērst antifašistiskās armijas veterānu vajāšanu.”

Panorama Latvii

Avīzē publicēts kupons ar šādu tekstu: “Cienījamie Nīderlandes parlamenta, Eiropas Parlamenta locekļi un Nīderlandes masu saziņas līdzekļu darbinieki! Es piekrītu “Stichting Integratie 2000” 25.05.2002. gadā izteiktajam paziņojumam, ka nu jau vairāk kā desmit gadus Latvijā un Igaunijā ilgstošā krievu un krievvalodīgu iedzīvotāju kā arī viņu kultūras diskriminācija beidzot ir jāpārtrauc!” Tajā izteikts tāds kā brīdinājums – “ar Latvijas un Igaunijas iestāšanos Eiropas Savienībā 2004.gadā pieaugs cilvēku skaits, kuri būs spiesti emigrēt uz Rietumeiropu. Lielāko daļu no tiem, protams, būs krievvalodīgā minoritāte, kura tiek diskriminēta gan pilsoniskajās, gan politiskajās tiesībās.” Lasītāji tiek aicināti to aizpildīt un nosūtīt minētajiem adresātiem. (2002.gada 1.jūnijs)

“Putins saka: Krievijai nepieciešama tautiešu atgriešanās no ārzemēm”. Tā prezidents, tiekoties ar valdības locekļiem, mudinājis aktīvāk pievērsties šī jautājuma risināšanai. Pēc viņa vārdiem – šī atgriešanās nepieciešama arī tādēļ, lai palīdzētu Krievijai risināt ekonomiskās problēmas. Kā jau tika ziņots, š.g. maijā Putins uzticēja ārlietu ministrijai sākt galvenajās līnijās izstrādāt valsts politiku attiecībā ar tautiešiem, kuri dzīvo ārzemēs.

(2002.gada 4.jūnijs)

Telegraf

Ļubova Sļiska, Krievijas Valsts domes pirmā vicespikere: “Es neredzu, ka Latvijā būtu notikusi jēlcāda virzība uz priekšu. Visi tie paši pārmēti, visi tie paši argumenti par pilsonības nepiešķiršanu, izglītības ieviešana latviešu valodā. Nevienā pasaules valstī nav, droši vien, tāda piemēra, ka valstī var nodzīvot visu mūžu un visu laiku cīnīties par iespēju iegūt pilsonību. Krimināltiesībās pat par smaga nozieguma veikšanu 10 gadi skaitās liels sods. Bet šeit desmit gadus cilvēkiem netiek piešķirta pilsonība.” Par Latvijas okupācijas fakta atzīšanu: “Atļaujiet jums atbildēt ar pretjautājumu – vai jūs uzņemt atbildību par cita cilvēka veiktajiem noziegumiem? Mēs esam cita paaudze, tie nebijām mēs, saprotiet! Arī Krievija cieta no represijām, bet Otrajā pasaules karā tieši tai bija vislielākie zaudējumi. Ir jāsamēro tas, kas notika ar krieviem un ar citām tautām, kas dzīvoja Padomju Savienībā. Es negribētu, ka šie stereotipi kļūtu par šķērslī mūsu attiecību veidošanā. Nevajag Krieviju nīst par to, kas bija sen. [...] Un vēlreiz par deportācijām. Latvijas prezidente Vaira Viķe-Freiberga man teica, ka Krievija nevēlējas maksāt par okupācijas periodā nodarīto kaitējumu. Bet es jums lūku ko pateikšu. **Arī es gribētu, lai Krieviju tiktu TĀ okupēta. Ja kāds mūsu valstī veiktu tik daudz investīciju, kā padomju vara Latvijā, mums tas būtu ļoti izdevīgi.**”

Alekss Goldfarbs, Starptautiskā pilsonisko brīvību fonda prezidents apgalvo, ka demokrātijas attīstība Krievijā ir atkarīga no tā, kā jutīsies krievu kopiena Baltijā. Viņam piebalso arī Sergejs Oznobiškevs, asociācijas “Krievija-Amerika” priekšsēdētāja vietnieks: “Ja Latvijas varas institūcijas neļaus krieviem justies kā pilnvērtīgiem sabiedrības locekļiem, tad neapmierināto skaits Krievijā pieaugs.

Svarīgi ir saprast to, par ko forumā runāja amerikāņu politologs Dmitrijs Saims: Vašingtonas interesēs ir atrisināt jebkuras nesaskaņas visās valstīs, tajā skaitā arī Latvijā. Tāpēc Latvijas varas institūcijām jāseko līdzi tam, kā krievi tiek pieņemti visās sabiedrības sfērās – izglītībā, uzņēmējdarbībā, svarīgi ir aizstāvēt viņu tiesības un brīvību.” (2002.gada 3.jūnijs) ❖

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju! Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darbavietu. Kamēr īpašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos īpašumus var pārdot, bet par saņemtajiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

SAVIENĪBA-1, ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: **Rīga, Artilērijas ielā 65a - 301**

tel. **7313746**; mob. **6540145**

Pēterburgā: **+7 812 9205300**

PAZIŅOJUMS RIETUMU SABIEDRĪBAI

Zigfrīda TEIKMANE

Sabiedriskās organizācijas

“Tēvzemes Aizstāvju barikādes” vadītāja

Rietumu sabiedrības uzmanības centrā ir rūpes par demokrātijas principu ievērošanu, vispārējās cilvēktiesību normu, minoritāšu aizstāvību un citi jautājumi. Nenoliedzot iepriekš minētā svarīgumu, vēlamies pievērst uzmanību faktoriem, kas nosaka un stabilizē nācijas izdzīvošanas iespējas. Vēršam uzmanību uz to, ka saskaņā ar zinātnes atzinumiem, robežšķirtnei pamattautības īpatsvaram valstī, lai tā varētu attīstīties (sevi atražot), ir jābūt ne mazākai par 75 procentiem. Statistika nepielūdzami liecina, ka latvieši ar saviem 52 procentiem no kopējā iedzīvotāju skaita atrodas tālu no nācijai vitāli nepieciešamajiem 75 procentiem.

Pasaules zinātne un sabiedrība jau ir nonākusi pie viennozīmīga secinājuma – **cilvēcei ir jāaizsargā apdraudēto dzīvnieku sugu pārstāvjus**. Rezultātā radās **Sarkanā grāmata**. Tagad izzūd tautas, nācijas – līdz ar to neatkārtojamas, nerestaurējamas kultūras. **Arī latviešu tauta atrodas uz izmiršanas sliekšņa**, tāpēc tā ir jāaizsargā! Laiks pievērsties LR Saeimas 1996.gada 19.augustā pieņemtajai “Deklarācijai par Latvijas okupāciju”, panākt tajā minēto un vēlreiz aicināt pasaules valstis un starptautiskās organizācijas:

1. Atzīt Latvijas okupācijas faktu;
2. Palīdzēt Latvijai likvidēt okupācijas sekas, sniedzot tai politisku un ekonomisku palīdzību;
3. Pabalstīt to personu centieniem, kuri no Latvijas atgriežas savā etniskajā dzimtenē un no ārvalstīm – savā tēvzemē Latvijā.

Tomēr paliek neskaidri jautājumi:

1. Vai tautu un to kultūru saglabāšana ir vienīgi tikai pašas apdraudētās tautas jautājums?
2. Vai uz to pasaules sabiedrībai nevajadzētu paskatīties citādām acīm?

LR Satversmes 4.pants nosaka, ka Latvijā valsts valoda ir latviešu valoda. Valsts valodas 5.pants nosaka, ka visas pārējās, izņemot libiešu, ir uzskatāmas par svešvalodām, tātad arī krievu valoda ir svešvaloda. Praktiskajā dzīvē ik dienas tiek izdarīts psiholoģisks terors pret latviešiem, lai panāktu krievu valodai valsts valodas statusu Latvijā, līdztekus latviešu valodai. Šo viedokli pauda pat EDSO demokrātisko institūciju un Cilvēktiesību biroja direktors Žerārs Studmans.

Latviešiem pārmet, ka viņi ir latvieši un grib būt saimnieki savā zemē, nevēloties, lai Latviju pārvērs par Krievijas guberņu. Smagi noskatīties, kā **Latvijas valdība piedalās psiholoģiskajā terorā, kurš vērst pret mūsu tautu**, nepārtraukti piedraudot latviešiem: ja to un to nedārsiet, tad Latvija netiks uzņemta NATO un ES.

Vai citām valstīm arī tika uzstādītas ultimātīvas prasības pirms iestāšanās minētajās organizācijās?

Saskaņā ar pēdējiem datiem latviešu skaits ir sarucis no 75 procentiem (1938.gadā) līdz 52 procentiem (2002.gadā).

Pašreiz vairums no šiem 48 procentiem, pārsvarā krievu valodā runājošajiem, ir okupācijas gados izmetinātie cittautieši un viņu pēcnācēji. Katrs jaunatbraukušais civilokupants tika nodrošināts ar dzīvokli jaunuzceltā mājā. Saskarsmē ar latviešiem viņš runāja tikai krievu valodā. Latvieši bieži vien dzīvoja pagrabos, puspagrabos, bēniņos un avārijas mājās, gadiem ilgi bezcerīgi stāvot garās dzīvokļu saņemšanas rindās.

Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas 1991.gadā civilokupanti joprojām vēlas palikt Latvijā, runāt krievu valodā kā padomju okupācijas laikā, kad viņi bija privilēģētā stāvoklī.

Minētā situācija Latvijas neatkarības periodā ir pat paskatījusies. Valstī daudzas jo daudzas ģimenes un atsevišķi cilvēki tiek izlikti uz ielas bez jauna dzīvokļa ierādīšanas, kļūst par bezpajumtniekiem. No tiem vairākums ir **tieši latvieši** (genocīda piemērs).

Latvijas valdībai būtu jāstrādā, lai izpildītu to, kas pieņemts **Deklarācijā par Latvijas okupāciju**, nevis jāturpina genocīds un psiholoģiskais terors pret jau tā izmocīto latviešu tautu.

Pēc Latvijas okupācijas fakta atzīšanas starptautiskā līmenī, jāseko attiecīgai okupācijas seku likvidācijai – deokupācijas un dekolonizācijas procesam.

Pēc Latvijas valsts neatkarības juridiskās atjaunošanas pirmsākumi latviešu valodas, līdz ar to arī tautas, iznīcināšanai ir saskatāmi Pilsonības likumā, kad ar demagoģiskiem paņēmieniem tautas nobalsošanā tika panākts latviešu tautai nevēlams variants. Arī esošais Valsts valodas likums nenodrošina latviešu valodas lietošanu ikdienā. Gandrīz ik uz soļa var sastapties ar krieviski runājošo nievājošo attieksmi pret šīs zemes saimnieku – latviešu valodu.

Krievvalodīgie parasti apgalvo, ka nesaprot latviski, pieprasa runāt krieviski, sakot, ka nerunās “suņu” valodā. **Latviešu valoda tiek salīdzināta ar suņu valodu!**

1. Lūdzam: Palīdzēt informēt pasaules sabiedrību par patieso stāvokli Latvijā.
2. Palīdzēt Latvijas okupācijas fakta atzīšanas procesā starptautiskajā līmenī ar tai sekojošo deokupāciju – dekolonizāciju.
3. Palīdzēt Latvijai likvidēt okupācijas sekas, sniedzot tai politisku un ekonomisku palīdzību.
4. Atbalstīt latviešu tautas taisnīgās tiesības attiecībā uz valsts valodu kā nācijas saglabāšanas priekšnoteikumu. ❖

EURO SMOGS PĀR EIROPU Vilis LINIŅŠ

Sākot ar š.g. 1.janvāri ES valstis, izņemot Lielbritāniju, Dāniju un Zviedriju, kuru vadītājiem un tautām pietika prāta, lai nezaudētu pēdējās suverenitātes paliekas, pārgāja uz vienotu valūtu – *Euro*.

Pēc loģikas un visiem tautsaimniecības noteikumiem ir zināms: ja valstij nav savas naudas, tad tauta-valsts vairs nav saimnieks savā zemē. Un, tagad Eiropas Savienības Centrālā banka – naudas kalējs un turētājs, noteiks, kurai valstij un cik dot vai nedot naudu. Gala rezultātā, īpaši lauksaimniecībā, arī noteiks iepirkuma un pārdošanas cenas.

Tagad šī Centrālā banka ar savu naudas došanu vai nedošanu viegli varēs pacelt vai nogremdēt atsevišķu valstu tautsaimniecību.

Pagaidām, piemēram, Vācijā algas, pensijas un visāda veida pabalsti tika uz pusi samazināti, bet cenas, sevišķi daudziem pārtikas produktiem, palika tās pašas – cenai DM vietā tika pierakstīts Euro. Būtu bijis taisnīgi, ja, pārejot uz *Euro*, līdz ar algu, pabalstu un pensiju samazināšanu uz pusi, tik pat daudz tiktu samazinātas arī cenas visiem pakalpojumiem, pārtikai un rūpniecības produkcijai.

Rupji rēķinot, pārtikai cenas tika paceltas par 30 procentiem. Bet valdības iestādes, saliekot visas cenas “vienā grozā”, paziņoja, ka cenas paceltas tikai vidēji par 3 procentiem. Kā zināms, pārtika ir galvenā ikdienas prece, kuras iegādei no vidējās algas tiek iztērēti apmēram 80 procenti. Vācijas restorānos cenas daudzviet pacēlās uz 100 procentiem. Līdz ar to plašais Vācijas restorānu tīkls zaudēs daudz apmeklētāju, daudzi restorāni bankrotēs, izmetot uz ielas bezdarbnieku barus.

Kā zināms, Vācijā no 85 miljoniem iedzīvotāju apmēram 20 miljoni (kopā ar ģimenēm) pārtiek no bezdarbnieku un sociālajiem pabalstiem. Bezdarbnieku pabalsti ir krietni lielāki par sociālajiem, kurus saņem tikai tie, kuri ir strādājuši. Un šie pabalstu saņēmēji galveno pabalstu daļu, apmēram 95 procentus, iztērē tikai pārtikas iegādei. Tas nozīmē, ka pārtiku cilvēki būs spiesti iepirkt uz pusi mazāk.

Viesojoties Vācijā, bija iespaids, ka iedzīvotāji vēl nebija pamodušies no šī šoka. Līdz-

īgs stāvoklis vērojams arī pārējās ES valstīs, kas pasteidzās ieviest jauno Euro. Ne velti, Francijas Nacionālā fronte, kura ir pret Eiropas Savienību, guva tik spēcīgu atbalstu prezidenta vēlēšanās.

Eiropas Savienība ir asiņainās PSRS aizvietotājs. Jau samānāms ES noriets. Tā kā impērijas turas tikai augot, ES

“Eiropas Savienība ir asiņainās PSRS aizvietotājs. Jau samānāms ES noriets. Tā kā impērijas turas tikai augot, Eiropas Savienība steidzas paplašināt savas robežas uz austrumiem.”

steidzas paplašināt savas robežas uz austrumiem. Patiesībā jaunu valstu uzņemšanu ir vajadzīga tikai Eiropas Savienībai, nevis pašām uzņemamām valstīm, jo tas ir gals valstu suverenitātei, pakāpeniski arī to kultūrai un valodai.

Jau tagad ES valdošās valstis ar vietējo kangaru palīdzību izlaupa mūsu Latvijas bagātības. Bet pēc uzņemšanas savienībā šīs valstis kļūs pilnīgas saimnieces mūsu zemē. Jau tā mēs, latvieši, esam vergi savā Tēvzemē, tad kļūsim divtik lielāki, līdzīgi katordzniekiem. Tikai nodevēji un galīgi jukuši brīvprātīgie lien uz mūžu aiz ES restēm.

Protams, ka lielie masu dezinformācijas līdzekļi noklusē faktus, kas saistīti ar

pāreju uz Euro, jo tie pieder atsevišķiem “līkdeguņiem”, kas, aplaupot jau tā trūcīgos, uz naudas maiņas rēķina iedzīvojas miljardos.

Līdzīgi, bet mazākā mērogā, Latvijā notika PSRS rubļu maiņa uz “repšiem” un no “repšiem” uz latiem. Tad daudzi pazīstami “augsti darboņi” pamatīgi iedzīvojās uz tautas rēķina.

Pretēji iespaidi radās, apmeklējot Ukrainu pagājušā gada oktobrī. Der atgādināt, ka Ukrainā bija Krievijas pakļautībā vairāk nekā 300 gadu. Pa to laiku Krievija izlaupīja lielāko daļu Ukrainas dabas bagātību.

ES rīkojas līdzīgi ar jaunuzņemamām valstīm. Izlaupa to bagātības, vienlaicīgi izmantojot kā savu surogātu atkritumu noieta vietu. ES šajās valstīs rīkojas kā savās kolonijās.

Redzams, ka Ukrainā problēmu vēl ļoti daudz. Tomēr Ukrainas vismaz ar pārtiku un citām rūpniecības precēm patī apgādā savu tirgu, neielaižot ES tirgoņus. Ukrainas veikali ir pilni ar kvalitatīvu, samērā lētu pasražoto produkciju. Pagājušajā gadā Ukrainā ir bijusi laba kviešu raža, un nekavējoties tikušas samazinātas cenas miltu izstrādājumiem. Nekā līdzīga nav bijis Latvijā... ❖

DEKOLONIZĀCIJA

Alfrēds ĀBELE

Turpinājums no laikraksta 4.numura

Par minoritāti

Kādas tautas dzīves telpā pieklidušos no ārpusaules nevar iekļaut minoritātes nacionālās kopas sastāvā, kaut arī tiem ir identiska nacionalitāte ar kādu minoritāti.

Pēc Latvijas Republikas atjaunošanas nav dzirdētas minoritāšu balsis latviešu tautas tiesību aizstāvībai. Minoritātes ir pilnīgi un labprātīgi pakļāvušās pieklideņu masai, kas pielīdzināms nodevībai pret latviešu tautu, ar kuru kopā tās savulaik dibinājušas un cēlušas Latvijas Republiku.

Par cilvēktiesībām

Cilvēktiesības jau pārvērstas par tādu kā bubuli, ar ko var baidīt ne vairs bērnus, bet jau pat valstis – kam tad patīks, ja MIL pa visu pasauli izbazūnēs par cilvēku diskrimināciju viņa valstī. Pat ASV bailes no cilvēku diskriminatora birkas novedušas pie tā, ka afroamerikāņiem vienādas konkurences apstākļos ar baltajiem parametriem tikai tumšā ādas krāsa dod priekšrocības faktiski visās jomās, lai tikai nesaceltos troksnis par cilvēktiesību pārkāpumiem rasu diskriminācijas dēļ. Faktiski diskriminēti un paciest nekaunīgu šantāžu ir spiesti baltie.

Līdzīgs stāvoklis ir arī Latvijā. Šeit kā zvanu izmanto cilvēktiesību bubuli civilkolonistu iesakņošanai Latvijā – tā sauktā integrācija, kas notiek ar pastāvošās varas svētību un vadību. Faktiski diskriminēta un pieciest nekautnīgās dzeguzes dējumā svešā ligzdā tiek spiesta mazā latviešu tauta.

Saknes tādai praksei meklējamas kapitālistiskās sabiedrības tiesību teorijā, kas cilvēka (indivīda) tiesības vērtē augstāk par cilvēku kopas (sabiedrības) interesēm. Tas ļauj negodīgiem politiķiem, nekaunīgiem amatu kārētā-

jiem darba un amatu “brīvajā tirgū”, izmantojot cilvēktiesību bubuli, izsist sev zināmas dividendes. Tas ļauj tādiem “utscilvēkiem” “līdztiesīgi” iefiltrēties vai pat uzkundzēties svešā vidē un piedalīties citu radītu labumu baudīšanā. Tāds “utscilvēks” savas patērētāja iespējas nodrošina ne ar savu kvalitāti un radošo aktivitāti, bet ar skaļām un nekaunīgām līdztiesības prasībām visās lietās un vietās. Nepatīkamākais, ka kapitālistiskās sistēmas tā sauktā Cilvēktiesību deklarācija viņam it kā dod uz to tiesības.

“Krievvalodīgajiem kolonistiem Latvija ir mīļa tikai kā guļamvagns. No ar lielskrievis šovinismu piesūkušos pūļa arvien skaļāk atskan apvainojumi viņu diskriminācijā, asimilācijā, pat etnokrātijā no latviešu puses. Viņu rokās šos ieročus ielikuši paši latvieši.”

Tiek aizmirsts viens sīkums. Pat kapitālistiskajā sistēmā tiesības traktē kā vispārobligātu uzvedības normu kopumu, kurā bez subjektīvām tiesībām ir arī juridiski pienākumi. Tad, lūk, tādām “utscilvēkam” un viņa advokātiem, kā jau īstiem parazītiem piedien, ir izdevīgi aizmirst par tiesību otro pusi – pienākumiem. Tāds arvien meklēs kur un kam labāk piesūkties, lai vieglāk un vairāk nosūktu.

Par integrāciju

Ja negrib tos civilkolonistus deportēt uz viņu izcelsmes zemēm, tad kaut kas ar tiem tepat Latvijā ir jādara, lai tiem neņemtu neērtu “kolonists” un rastu likumīgu pamatu viņu iesakņošanai Latvijā uz mūžīgiem laikiem. Tas “neērtais” jau ir likumražu kaut kā aizmālēts ar vārdu “nepilsonis”. Bet ar tām iesakņošanās tiesībām jeb tiesībām te palikt uz mūžīgiem laikiem ir tā pašvakāk, ja mēs paši viņiem tās nepiešķiram. Tāpēc mūsu varneši tās ir iedevuši, neprasot tautas pie-

krišanu un pārkāpjot rindu mūsu valstij obligāto starptautisko tiesību normu, kas prasa kolonistu deportāciju. Viņi tagad pasaules priekšā taisnojas un solās pāri par pusmiljonu kolonistu pārgērbt Latvijas tautas drānās, apmīļot un iekļaut vienotā Latvijas tautas saimē tā, ka pasaule varēs no mums mācīties, kā jārisina nacionālie jautājumi. Tad, lūk, šo iekļaušanu viņi tad arī ir nokristījuši gudrā vārdā par integrāciju. Pasaulei atliek tikai nopriecāties, ka Latvijas dekolonizācijas pūles tiek noņemtas no tās kakla, un gaidīt, kas labs no tā visa latviešiem sanāks.

Līdz šīnējā pasaules pieņemšana, kas labas neērtas, un gaidīt, kas labs no tā visa latviešiem sanāks. Līdz šīnējā pasaules pieņemšana, kas labas neērtas, un gaidīt, kas labs no tā visa latviešiem sanāks.

Latvijā palika “atbrīvotāji”, demobilizētie un atvaļinātie PSRS virsnieki, privilēģiju vinlātie civilie, kas savā tēvzemē lāga strādāt negribēja. Šīs ambīcijas tika mantotas un vairotas vismaz pāris paaudzēs. Latvijā brīvi varēja apmesties no PSRS ieslodzījumu vietām izlaistie, kurus ne Maskavā, ne Ļeņingradā neielaida. Tikai īsta “aitas galva” var izdomāt, ka šai kompānijai ir vajadzīga Latvijas valsts un latvieši! Lai kā vilku integrē, tas vienmēr paliek vilks un skatās, kā ko nokost. Normāls un īsts savas mājas saimnieks to patriec. Franču kolonistus patrieca no Alžīras, angļu – no Indijas,

amerikāņu – no Irānas, krievu – no Vidusāzijas republikām, kaut arī visos šajos gadījumos kolonisti aptvēra tikai niecīgu daļu. Latvieši, ar to nedomājot ārvalstu speciālistiem pārdevušos un varu sagrābušo latviešvalodīgo eliti, gatavi atteikties no savām tiesībām un latviskot turpat vai sev līdzīgu masu svešautiešus kolonistus. Vai ir prāts?!

Latviešiem nav ne mazāko cerību iekļaut “Latvijas tautā” tik lielu masu svešautiešu, saglabājot savu nacionālo patību. Drīzāk tiks iekļauti latvieši. Krievvalodīgajiem kolonistiem Latvija ir mīļa tikai kā guļamvagns. No ar lielskrievis šovinismu piesūkušos pūļa arvien skaļāk atskan apvainojumi viņu diskriminācijā, asimilācijā, pat etnokrātijā no latviešu puses. Viņu rokās šos ieročus ielikuši paši latvieši. Pirmām kārtām jau ar Satversmes 8.nodaļu, kas dod tiem pamatu, tērptoties cilvēktiesību aizstāvja togā, izmantot parlamenta tribīni vainamāmas pasaulei par savu apspiestību. Pat savu politisko grupu parlamentā nosaukuši *Par cilvēktiesībām vienotā Latvijā!* Otrkārt, arī paši latvieši etniskajā politikā līdz šim neko jēdzīgu nav spējuši piedāvāt. Pagaidām nacionālajos pretpolos ir nestabils balanss, taču svaru kausi jau arvien manāmāk nosveras ne-latviešu labā. Un šajā disbalansā vairāk vainojami latvieši: ar savu neorganizētību, savām bezjēdzīgajām partijām, ar to stulbajiem un kosmopolītiskajiem “vadoņiem”. Latvijas sabiedrība nekļūst ne stabilāka, ne latviskāka. Tās sadalīšanās divās pēc masas vienlīdzīgās, bet mentāli un kulturāli atšķirīgās kopās, var tikai padziļināt savstarpējo atsvešināšanos līdz savstarpējai spriedzei, līdz kopdzīves neiespējamībai. Un tas jau būs Latvijas valsts gals! ❖